

Popis budov v obci Slatíně v r.1950.

Jelikož se blíží doba kdy bude i u nás ve Slatíně založeno Jednotné zemědělské družstvo a tím se stanou některé části budov zbytečnými a budou postupně likvidovány, bude mojí snahou zachovávat v popisu budov a jejich vybavení pro budoucí generace alespon ukázkou jak se bydlelo v padesátých letech dvacátého století v obci Slatíně.

Číslo 1. Bývalá budova velkostatku k níž náležela většina půdy v obci, jest zděná z části z cihel z části z kamene. Střední část jest poschodím nad klenutým průjezdem. Pravá a levá část budovy jest jen přízemní. V pravém křídle jsou obývací místnosti v tomto pořadí: vedle průjezdu jest klenutá komora sloužící za špiží, pak následuje kuchyn se sporákem a bílými kachlovými kamny, velkým skleníkem na uskladnění nádobí, dřezem na umývání nádobí, stolem a několika židlemi. Uprostřed přední stěny jest velké okno a v obou koutech vedle okna po jedné posteli. Podlaha jest desková. Vedle sporáku jest umístěna menší výlevka vodovodu. Do kuchyně se vchází ze dvora předsíní z níž jsou dvěře jak do kuchyně tak do vedlejší jídelny a schodiště do poschodí.

Jídelna, byla používána jako taková za dřívějších majitelů, nyní jsou v ní umístěny skříně se šatstvem a velký stůl. Nynější obyvatelé odbývají stolování v kuchyni. Z jídelny jest vchod do menší klenuté ložnice s jedním oknem vedoucím do zahrady.

Vybavení ložnice tvoří dvě postele podél stěn a kamna. Z ní jest vchod do větší místnosti se stropem již rovným, která sloužila patrně za salon v němž byli přijímáni a ubytováni eventuelně hosté. Vybavena jest dýhovaným nábytkem v barvě tmavého ořechu. Sestává z většího konferenčního stolu, sekretáře a několika křesel. V přední straně jest rovněž jedno širší okno do zahrady.

Další prostory jsou používány za skladště různých starých věcí se dvěma malými okénky jen na větrání. Na levé straně průjezdu jest komora na uskladnění uhlí a vedle prostor používaný jako sýpka na obilí. Odtud vedou schody do podkrovní kde jest rovněž prostor na uskladnění obilí. Tím končí strana budovy obrácená k jihu. Na západní straně budovy jest velká místnost používaná v r.1950 jako prádelna a jest tam též umístěna aparatura "Barlinku" čerpajícího vodu ze studny na dvoře pro potřeby v kuchyni i napájení dobytka.

Další prostory jsou opět klenuté t.zv.gurtovým klenutím spočívajícím na klenutých obloucích. Opěrné zdi jsou 90 cm silné. Uprostřed kopule klenutí jest větrák sahající nad střechu. Tyto místnosti jsou čtyři za sebou se zděnými příčkami utvořenými vyzdění příčných oblouků klenutí. Slouží za stáje pro koně, hovězí dobytek i vepře. V poslední čtvrté místnosti jest uskladněna krmná řepa. Jest tam místo pro 18 kusů hovězího, 4 koně a 20 vepřů. Vedle jest volná prostora. Tím končí východní strana dvora.

Severní stranu dvora tvoří stodola se dvěma průjezdy. Sestává se zděných pilířů s dřevěnou výplní. Celek ukončují vrata jímž se vyjíždí do polí. Ve stodole stojí velká dvojčisticí mlátička. Západní stranu dvora uzavírá zeď k níž jest přistavěna dřevník. Pak velká kolna na uskladnění polního nářadí a vozů. Následuje obydlí pro čeledína a děvečky, komora s udrnou a tím končí celá budova. Ve dvoře stojí menší dřevěná stavba používaná dřívě jako prádelna. neboť stojí poblíže studny z níž byla ručním čerpadlem čerpána voda před zavedením elektřiny ve Slatíně. V této prádelně stávala pračka t.zv."kolébačka". Byla to polokruhová dřevěná nádoba na čtyřech nohách a v ní se pohybovalo koupavým pohybem rovněž polokruhové dřevěné těleso opatřené dřevěnými příčnými laťkami. Rovněž spodní část měla tyto laťky a právě oboustranným třením mezi nimi s prádlo zbavovalo špíny.

Před a za prádelnou stojí dvě ohromné lípy, které při rozkvětu naplňují dvůr přímo omamnou vůní a jsou vítanou pastvou pro tisíce včel. Celá budova jest obklopena zahradou rozdělenou na výlučně třešnový sad na západní straně a jablonový a hruškový sad na severní straně. Na straně východní sad švestkový a na jižní spojený s květinovou a zeleninovou zahrádkou. Po levé straně cesty k průjezdu vedou rozložitý kaštan. Budovy jsou kryté z části eternitem, pálenou a cemento-

V poschodí jsou tři místnosti obytné, kde v menší světnici spávaly děti hospodáře. V čeledníku bydlel kočí ille a služka Marie Haderová. Budova má jen malý sklípek na uskladnění brambor.

V roce 1950 obývali budovu majitel Stanislav Řichtr, manželka Marie roz Líznová a děti Stanislav, Marie, Jiří a Josef.

V roce 1950 patřilo k budově 16 ha zemědělské půdy a ve stájích byli dva koně, dva voly, 9 krav, 3 jalovice a 1 býček.

Bývalý majitel statku Reinhold Czencz s rodinou byli v r. 1946 odsunuti do Německa.

Budova č. 2. Zděná hospodářská budova s uzavřeným čtverhranným dvorem. Průčelí směřuje k jihu. Vchod jednak dveřmi vedoucími do síně a ddtud do dvora, nebo vraty přímo do dvora. Před dveřmi čtyři schody kryté přístřeškem. Středem budovy probíhá průjezd který rozděluje budovu na dvě strany. V pravé straně jest byt majitele sestávající ze dvou pokojů se třemi jednoduchými okny do zahrady. Na západní straně jest klenutá kuchyně se železným kruhem uprostřed kopule klenby. Vchází se do ní ze dvora přes malou předsínku. Z kuchyně vedou dveře do obytných místností v předu z nichž menší má ještě dřevěný trámový strop. a do špiže. V kuchyni jest umístěno ruční čerpadlo na vodu čerpanou ze zásobníku vodovodu umístěného na zahradě před domem. Byl postaven v r. 1924. Dále jsou tam kachlová kamna se sporákem, široký komín s dvířky na vymetání, kuchynský skleník s nádobím, pohovka, stůl, lavice a několik židlí.

Přední obytné místnosti jsou vybaveny normálním ložnicovým nábytkem se dvěma postelemi, dvěma skříněmi, pohovkou, stolem a židlemi. V zadní menší místnosti spávají děti hospodáře.

Z předsínky jest vchod do chléva v jehož části jest též chlívěk pro vepře. Vedle stáje jest komora na uskladnění krmiva pro dobytek.

Na dvoře mimo hnojiště stojí dřevěné sociální zařízení spojené s dřevěným chlívkem pro vepře.

Severní stranu dvora uzavírá kůlna zvenčí ohraničená zdí. Vnitřní strana jest podpírána sloupy. Slouží k uskladnění dřeva a zemědělského nářadí. Západní stranu tvoří průjezd s vraty a přístodolkem k uskladnění obilí. Mezi průjezdem a přístodolkem stojí dvojčistící mlátička. Před zavedením elektřiny byla tam mlátička vytřásadlová se žentourovým pohonem. Potah táhnoucí žentour chodil kruhem před vraty a přístodolkem.

V r. 1950 byly ve stáji dvě tažné krávy, jalovice, koza a 2 vepři.

Po levé straně příjezdu v čelní straně jsou dvě místnosti se zvláštním vchodem z ulice. V jedné z nich byla prozatímne umístěna česká menšinová škola. Obytné místnosti na obou stranách jsou podsklepeny. Krytinau jest břídlíce.

V roce 1950 byla obývána Vladislavem Markem, manželkou Annou roz. Viktorínovou a dětmi Zdenou, Evou a Annou.

Obhospodařovali cca 6,5 ha zemědělské půdy. Bývalá majitelka Anna Kolouchová byla v r. 1946 odsunuta do Německa.

Číslo 3. Zděné hospodářské stavení s uzavřeným čtvercovým dvorem. V čelní straně směřující k východu jest obytná místnost se dvěma okny na náves, vchod do síně, používané za špiž a vrata do dvora. Vedle vrat malá komora na uskladnění uhlí. Na severní straně jest kuchyn a stáj pro dobytek. Západní stranu dvora uzavírá komora na uskladnění krmiva a kolna s průchodem na zahradu. Na jižní straně jsou chlívky pro vepře, sociální zařízení a komora na uskladnění bramborů a řepy. Sklep budova nemá neboť stojí na močálovité půdě. Zděná stodola stojí asi 15 kroků dále od vlastního stavení na zahradě. Vytřásadlová mlátička byla rovněž poháněna žentourem. Nyní jí pohání elektrický motor.

Vybavení obytných místností jest normální. V ložnici dvě postele pro hospodáře a manželku, dvě skříně, stůl a židle. V kuchyni kachlová kamna s plotnou, příborník na nádobí, stůl, několik židlí a postel pro děti. V koutě ruční čerpadlo na vodu čerpající ze studny na zahradě.

Na dvoře hnojiště a jímka na močůvku. Ve stáji 2. tažné krávy, jalovice, koza a chlívek pro vepře. Nad chlívkem kurník pro slepiče. Budova jest kryta částečně eternitem, částečně cementovou krytinou. Zahrada jest za domem.

Obydlena jest Emanuelem Novákem, manželkou Anastázií Křivinkovou a dětmi Stánislavem a Věrou Křivinkovými.

Obhospodařuje cca. 7 ha. zemědělské půdy.

Číslo 4. Starší hospodářské stavení. Obytné místnosti stavěné z nepálených cihel/vepřovic/, chlév z kamene. Čelní strana obrácená k východu obsahuje obytnou místnost se dvěma okny na náves, vchodem do síně a vrata do dvora. Vedle vrat jest malá kolna na uskladnění uhlí podsklepená. Střecha sklepa sahá více do návsi mimo linii stavení.

Severní stranu tvoří kuchyn se dvěma okny do uličky mezi č. 3 a 4. a dalším oknem do dvora. Kuchyn jest dveřmi spojena se dvorem. Vedle kuchyně jest komora sloužící za špiž. Tam jest také umístěna aparatura "Darlingu" čerpajícího vodu z nádrže před budovou. Okno komory jest do zahrady.

Ze síně v čelní straně jest vchod do ložnice, na dvůr a na půdu, která slouží zároveň za sýpku pro obilí.

Na západní straně budovy jest stáj pro hovězí dobytek a vepře s přípravnou krmiv. Stáj jest klenutá. Vedle vepřína jest průjezd do zahrady a menší kolna na dřevo a zemědělské nářadí. Jižní stranu tvoří komora na uskladnění řepy, zděné sociální zařízení a komora na uskladnění různých věcí.

Na dvoře jest hnojiště a jímka na močůvku. Obytné stavení a chlévy jsou kryty cementovými taškami. Stodola stojí asi 20 kroků západně od stavení v zahradě. Jest stavěna z kamene a kryta cementovou krytinou. Dvojčí stíčeková mlátička jest poháněna elektrickým motorem.

Zahrada ovocná i zeleninová jest za budovou.

Ve světnici jsou dvě postele tři skříně na šaty, prádelník, skleník se stolním nádobím, stůl a židle.

V kuchyni velká kachlová kamna s plotnou a kotlem na vaření povědlí, příborník na nádobí, menší skřínka na nádobí, 2 postele, stůl a židle. Na zde jest umístěna pěkná souprava porcelánových schránek na koření.

Ve stáji jsou čtyři tažné krávy, jalovice, tele, ve vepříně několik vepřů a prasnice se selaty. Nechybí ovšem ani kachny, husy a slepiče.

V roku 1950 byla budova obývána sourozenci Janem, Annou a Cecílií Kobytkovými. Obhospodařovali cca. 16 ha zemědělské půdy.

Císlo 5. Menší hospodářské stavení zděné a tvrdou pálenou krytinou. Čelní strana obrácená k východu sestává z ložnice se dvěma okny, vchodem do síně se čtyřmi schody, a vraty do dvora. Na jižní straně jest, mimo ložnici, kuchyn s jedním oknem do zahrady, dále špiž a komora složící zároveň za předelnu. Z komory jest vchod do sklepa vestavěného do svahu za budovou a krytého vlastní střechou mimo budovu. Západní stranu dvora uzavírá dřevěný plot a vraty vedoucími na zahradu.

Na severní straně budovy jest stáj pro dobytek a kolna na zemědělské nářadí. Na dvoře hnojiště a jímka na močovku.

Voda byla nošena od čerpadla umístěného u budovy č. 13.

Ve stáji ~~byly~~ 2 tažné krávy a koza. Chlívěk pro vepře jest umístěn pod kolnou. Stodola jest vystavěna asi 20 kroků od budovy. Jest z pálených cihel s tvrdou pálenou krytinou.

V r. 1950 byla obývána Boženou Fučíkovou, která se do Slatiny přestěhovala z Opatova.

Císlo 6. Velká hospodářská budova. V průčelní straně rozdělena průjezdem na dvě strany. Vedle průjezdu vchod do síně, v předu po pravé straně ložnice s menší světnice se třemi okny na náves. Čelní strana budovy směřuje k východu. Za ložnicí na severní straně budovy jest kuchyn s jedním oknem do ulice, dále špiž s menším oknem do ulice a další komora. Pak následuje stáj pro hovězí dobytek a pro koně. Západní strana dvora jest uzavřena kolnou z venčí ohraničenou zdí ze strany vnitřní spočívající na pilířích. Slouží k uložení zemědělského nářadí a vozů. Na jižní straně jest velká stodola s průjezdem na zahradu. Vedle velká komora v níž byla umístěna svého času motorová aparatura na vaření povidel. Dále jsou tam ještě dvě obytné místnosti s okny z jedné do dvora a z přední tři okna v průčelí budovy.

Nyní tam bydlí Josefa Vystavělová a jest tam umístěna aparatura "Darlingu" čerpací voda ze studny na zahradě.

Ze síně jest možný vstup do dvora i do ložnice. Dvůr jest průjezdný. Na levé straně dvora jest vedle stodoly vepřín. Ve stáji jsou dva koně, několik kusů hovězího dobytka / 8 krav /

Ložnice jest vybavena normálním nábytkem. Rovněž tak i malá světnička určená pro děti. V kuchyni jsou bílá kachlová kamna se sporákem a zařízením na ohřívání vody. Nádrž na teplou vodu jest umístěna nad kamny. Dále jest tam příborník, stůl a několik židlí. Obytné místnosti v pravé části budovy jsou podsklepeny.

Vmmoku Budova jest kryta břidlicí.

V roku 1950 tam bydleli: Josef Vystavěl ml., manželka Věra Bárková, syn Jan Bárka a dcera Věra.

Obhospodařovali přes 12 ha zemědělské půdy.

m Císlo 7. "Na Červené" Starší hospodářské stavení s uzavřeným dvorem. Průčelí obrácené k severu má uprostřed vchod do síně rozdělující budovu na dvě strany. Na pravé straně síně jest bývalá nálevna / na č. 7. byl do r. 1923 hostinec / dnes neobývaná. V levo jest kuchyně s jedním oknem do zahrady, dále jest špiž. Pak následuje stáj pro koně a hovězí dobytek. Majitel Vincenc Kubita měl dříve také koncesovaný obchod dobyt看. Vedle stáje jsou vrata do dvora. Po jejich levé straně jsou chlívky pro vepře a kurník pro drůbež.

Jižní stranu dvora uzavírá stodola a kolna na nářadí. Západní stranu dvora tvoří kolna s vraty do zahrady a komory. Dvůr jest průjezdný. Krytina na obytných místnostech jest tv. eternit na hospodářských budovách pálené tašky. Obytné místnosti jsou podsklepeny. Rovněž pod stodolou jest sklep.

Voda jest čerpána ponorným čerpadlem "Nautillem" ze studně hluboké 29 m. Před zavedením elektriny byla čerpána ručně pístovým čerpadlem.

V ložnici jest normální dýchovaný nábytek sestávající ze dvou postelí, dvou skříní, u postelí jsou noční stolky, v koutě stojí zrcadlo/psycha/. Ve výklenku ve zdi jest uloženo porcelánové krásně malované nádobí/stolní/, nechybějí ovšem záclony a jiné drobnosti zpříjemňující prostředí.

Malá světnička jest vybavena starožitným prádelníkem, pohovkou a stožem s křeslem. Na zdi visí velké zrcadlo v pěkně řezaném rámu. V kuchyni jsou bílá kachlová kamna s poniklovaným kováním a plotnou, postel, pohovka, stůl a několik židlí. Nádobí jest uloženo v příbrníku. Nechybí ovšem ani vodovodní kohout s výlevkou.

V roce 1950 byl ve stáji jeden kůň používán k tahu s kravou. Dále několik kusů hovězího dobytka, dílem pro vlastní potřebu, dílem na další odprodej nebo výměnu, pokud majitel měl obchod dobyt- kem. V souvislosti s tím obchodem koluje v ústním podání mezi obča- ny Slatin pověst o tom jak kupoval ve Smržově krávu od jedné staré paní. Aby dostal krávu pokud možno nejlacněji, namluvil stařence, že kráva jest již méněcenná jelikož nemá ani horní zuby. Chůdák stařenka ani nevzpoměla na to, že kráva vůbec horní zuby nemá a prodala ji proto za velmi nízkou cenu. Potud ústní podání. Co je na něm pravdy se asi nikdo nedoví.

V roce 1950 obývalá č. 7. Vincenc Kubita, manželka Milada a dcery Marie a Milada.

Obhospodařovali cca 16 ha zemědělské půdy.

Číslo 8. Domek jest částí někdejší panské palírny, která byla rozdělena mezi tři zájemce. Budova jest stavěna ze směsi cihel a kamene. Místnosti jsou klenuté t. zv. "gurtovým klenutím" spočívá- jícím na obloukové klenbě s dosud viditelnými kamennými hlavice- mi pilířů. Vchod jest dveřmi z ulice. Vedou do velké klenuté síně z níž vedou v pravo dveře do menší klenuté místnosti kde jest umístěn obchod se smíšeným zbožím vedeným Marií Novotnou. V prama- levo vedou dveře do kuchyně bytu Novotných, který sestává je částě z ložnice. Obě tyto místnosti jsou klenuté se stěnami silnými až 1 m. Okna z obou těchto místností vedou na ulici. Za kuchyní jest ještě bývalá stolařská dílna. Z ní vedou dveře do předsíně z níž se vchá- zí na dvůr a do stáje v níž se krčívala jedna nebo dvě kozy.

Dvůr jest neohrazen a souvisí přímo se zahradou. Vedle stáje jest umístěno dřevěné sociální zařízení a chlívek pro vepře.

Z předsíně vedou také schody na půdu která má dvě podlaží. To jest umožněno nezvyklou výškou vazby. Na horním podlaží jest sýpka pro obilí a na dolním se vzdouvají jen oblé vřcholy kle- nutí. Tam byla ukládána jen sláma a seno. Vodovod z r. 1924 má vyústění v síni. Tam jest též umístěna telefonní hovorňa zaříze- ná v r. 1950. Později sloužila tato síň i za sběrnou mléka.

mFasáda domu má nad oknem do prodejní místnosti paprskovitý relief v pelokruhu jako najdeme i na č. 20. To znamená, že obě tyto části spolu souvisely. Podél domu teče potok, který zásobil býva- lou palírnu vodou.

Pokud jde o vybavení obytných místností jest toto normální. V ložnici dvě postele a dvě skříně, stůl a dvě židle. V kuchyni kamna z modrých kachlíků s plotnou. Skleník na nádobí, stůl a dvě židle. V síni rovněž skřín a stolek s lavicí. Bývalá dílna slouží jako prádelna, jsou tam i kachlová kamna i kotliško s kotlem.

Jako důkaz, že sousední budova č. 53 byla součástí jedné budovy uvádím, že místnost na č. 8, kde jest umístěn obchod má společný komín s budovou č. 53.

Budova jest kryta pálenou krytinou z části bobrovkami a z části falcovkami.

V r. 1950 byla obývána Adolfem Novotným, manželkou Marií a sy- nem Rudolfem. Obhospodařovali cca 50 ha pole.

Číslo 9. Na Červené". jest starší zemědělská usedlost stavěná z nepálených cihel/vepřůvíc/. Čelem jest obrácená k jihu. Má v obývacím traktu tři místnosti. Vpředu se dvěma okny v průčelí jest ložnice i obývací pokoj v jednom. Stojí tam i kachlová kamna. Ložnice jest spojena dveřmi s malou tmavou kuchynkou z níž vede malé okno k silnici. V kuchynce jest sporák bez kamen, který dodává teplo i do ložnice. Vedle kuchyně jest malá komůrka bez okna asi špiž. Do domu jest vchod z průčelí dveřmi spojenými s vraty uzavíracími dvůr. Ze dvora jsou dvěře do menší předsíně a odtud do ložnice, kuchyně, komory a na půdu.

Předsíň jest osvětlena jen malým okénkem nade dveřmi. Za kuchyní pokračuje stavba kolnou pod níž jest studna se zařízením na čerpání vody "Nautilou". P říční zeď se dveřmi na zahradu uzavírá dvorek ze severu. Na protější straně kolny jest stáj pro koně a hovězí dobytek. Vedle pak malá kovářská dílna. Tím jest prostor dvora uzavřen. Na dvoře jest jen hnojiště bez jímky na močůvku.

Všechny místnosti mají dřevěné stropy složené s tiplí/osekáních kulatin položených na dřevěných trámech. Celek působí velmi neupraveně jak tomu bývá ve starých stavbách.

Podsklepená, dřevěná roubená stodola stojí asi 30 m jižně od obytné budovy. Do nedávka mlátilo se tam na malé vytrásadlové mlátičce s žentourovým pohonem. Jedná se pravděpodobně o jednu z nejstarších staveb toho druhu v obci. Sklepní klenutí jest složeno z plochých kamenů a kleně se přímo od základu. Přední a zadní konec klenby jest podezděn rovněž kameny.

Vybavení jest prosté. V ložnici souprava postelí staršího stylu z vysokými čely a rovněž takovými nočními stolky. Vše jest dubové. Dále tvoří vybavení ložnice dvě skříně, stůl, lavice u kamen a prádelník. V kuchyni jest menší stůl, lavice, police na nádobí a věšáky na kuchyňské nástroje.

Ve stáji jsou dva koně, 5 krav a telata. Chlívek pro vepře jest pod kolnou.

Obhospodařovali v r. 1950 cca ²¹ ha. zemědělské půdy.

V roce 1950 bydleli tam Jan K., bylka st., dcera Magdalena, Marie a syn Jan.

Krytina na všech budovách jest eternitová.

"Na Červené"

Číslo 10. Menší zemědělská budova zděná a tvrdou cementovou krytinou. Sestává ze dvou obytných místností, komory a kolny. Vchod z ulice dveřmi do síně a odtud do kuchyně a na dvorek.

Ložnice jest vybavena normálním nábytkem. Dvěma postelími, nočními stolky, stolem a židlemi. Stojí tam též dvě skříně na šaty.

V kuchyni kamna s modrými kachlemi a sporákem. Kuchyňský skleník, stůl a židle. Na deskovém plotě, ohraženém dyorku jest přístavek chléva pro dvě krávy, dřevěné sociální zařízení a chlívek pro vepře. V dřevěné kolně jest uskladněno dřevo.

V r. 1950 tam bydlela rodina Vlastislava Kaderku ze Slatiny.

Číslo 11. Větší zemědělská budova z části zděná z cihel a kamene z části dřevěná. Krytá cementovými taškami. Průčelí obrácené k severu dělí vchod z venčí do síně na dvě poloviny. V levo od vchodu jest ložnice ještě s dřevěným trámovým stropem a dvěma menšími okny na náves. S ložnicí těsně souvisí dřevěná kolna a s touto stáj pro skot postavená z pálených cihel s klenutým stropem. Ve stáji jest též vestavěno sociální zařízení s vchodem ze dvora. Stáj jest zařízena na krmnou chodbu takže při krmení dobytka není třeba chodit mezi něj. Jsou rovněž zavedeny samočinné napáječky. Hnojiště jest umístěno podle stáje na zahradě. Jímka na močůvku jest ve dvoře. Vedle stáje jest vjezd do dvora, který jest průjezdný. Stodola jest postavena z kamene. Jen její jižní část má dřevěnou výplň. Vjezd do ní jest vedle vrat vedoucích do dvora. Jest tam vedle průjezdu pro vozy přístodůlek na uskladnění obilí. Mlátí se na vytrásadlové mlátičce a přistaveným čisticím agregátem

7.
od firmy "Hospodář" z Milotic. Jižní stranu dvora tvoří komory na uskladnění uhlí, šrotování, uložení strojených hnojiv a pod. Západní stranu dvora uzavírá dřevěná kolna spojená s vraty vedoucími ze dvora. Vedle průjezdu jest starý dřevěný chlév pro dobytek t.č. předělaný na stáj pro vepře. Západní stranu zakončuje špiž a kuchyně, která jest celá dřevěná roubená s trámovým dřevěným stropem. Jest pokládána za nejstarší část obydlení v obci. Má tři okna z nich jedno k severu a dvě k západu. V kuchyni jest sporák s kamny z hnědých kachel a kotlisko s kotlem. Vedle sporáku jest vodovodový výpusť s výlevkou. Voda jest čerpána z vlastní studny pomocí "Darlingu". Mezi špiží a kuchyní jest malá dřevěná síňka s východem do dvora. Tudy se také vchází do kuchyně.

V kuchyni jest dále postel a pohovka, dále dva stoly a několik židlí. Na dvoře jest ze dvou stran veranda, která slouží jako prádelna, přípravná krmiv pro vepře a lisevna na ovocnou šťávu.

V ložnici jest normální nábytek v barvě kavkazského ořechu, dále stylová knihovna a sekretář, stůl, pohovka, dvě skříně a kamna. V síni jest vchod do sklepa, který se nachází pod kuchyní. Jest vyklenut z plochých kamenů. Klenutí počíná již od základů podle starých způsobů provádění těchto staveb. Točité schodiště do něho jest ze sítě. Slouží k uskladnění bramborů a řepy. V případě větší urody řepy jest tato uskladněna v dole pod kolnou.

Ze dvora vede také vchod a schody na půdu. Sýpka jest umístěna nad komorami v jižní části dvora. Budova stojí uprostřed zahrady.

Dřevěná roubená část budovy jest pobita heraklitovými deskami a nahozena omítkou. Jen část starého chléva jest ponechána v původním stavu.

Ve stáji jest umístěno: čtyři tažné krávy, dvě jakovice a tele. Ve vepřině tři vepři. Drobná drůbež má východ mimo dvora na ohražené místo na zahradě. Kurník jest v přístavku za stodolou.

V r. 1950 bylo obhospodařováno 5,60 ha zemědělské půdy.

V tom roku bydleli zde Josef Kopřiva, manželka Alžběta roz. Kopecská a děti Jan, Josef, Marie a Jiří.

Na zahradě stojí pěkně vyřezávaný včelín. Včely byly v něm chovány až do r. 1965. Vchod do zahrady jest komorou vedle stodoly. Ke dveřím do zahrady se vystupuje po 6 schodech.

Číslo 12. Starší zemědělská budova zděná z nepálených cihel /vepřovic/ bývalý hostibec. V průčelí obráceném k západu, vedou do budovy dva vchody a široká klenutá vrata. Oba vchody mají ještě kamenné zárubně. Vrata rozdělují budovu na dvě obytné části. Vmůžeme

Levým vchodem vejde do síně spojené dveřmi s bývalou nálevnou ještě s dřevěným trámovým stropem, schody na půdu a vchodem do dvora. Ze dvora jest vchod do kuchyně a zároveň průchod další síní do zahrady. Z kuchyně jest vchod do ložnice, špiže a sklepa.

Ve východním traktu budovy jest prostorná místnost s okny vedoucími do zahrady kde byla umístěna na čas i jedna třída měšťanské školy. Jest spojena se síní a dvorem. Vedle síně jest stáj pro dobytek a vepře. Ve stáji jest vestavěno i sociální zařízení. Dvůr uzavírá stodola z jižní strany. Jest stavěná z kamene. Sousedí s neobyvanými místnostmi pravého křídla budovy. Tyto sestávají ze dvou světnic kuchyně a síně.

Budova jest kryta břidlicí. Hnojiště jest na dvoře. Jímka na močůvku chybí. Ze tří stran jest budova obklíčena zahradou z části zeleninovou z části ovocnou.

Sklep jest ve vyvýšenině u domu č. 11. přes silnici. Klenutí rovněž z plochých kamenů klenutých od základu. Jest to tentýž způsob klenby jako na č. 9. a 11.

Voda jest odebírána z vodovodu z r. 1924. V kuchyni jsou kamna z modrých kachlí s plotnou a širokým komínem. Jest tam i pohovka, kuchyňský skleník na nádobí, dva stoly a několik židlí. V ložnici jen dvě postele a skříně. V bývalé nálevně jejíž dvě okna vedou na náves a jedno k severu, byla na čas umístěna i kancelář MNV. a obecní knihovna. Později tam byl i krátkou dobu obchod Jednoty.

Ve stáji jest 5 kusů hovězího dobytka z toho 3 tažné krávy. Na dvoře pobíhají husy a slepice. Různých holubi byli zde nepostradatelní. Obhospodařováno bylo 7.97 ha zemědělské půdy.

V roce 1950 byla budova obývána Vladimírem Alexou, jeho manželkou Marií Dobešovou a dcerou Libuší. Přechodně tam byl ubytován Zdeněk Finsterle a Dobešová Jiřina.

Bývalí majitelé Antonie a Walburga Hockovy, byly odsunuty v r. 1946 do Německa.

Číslo 13. Menší zemědělská budova stavěná z části z nepálených cihel/vepřovic/ z části z pálených cihel a z části z kamene./stodola Krytina tvrdá. Cementové tašky. Vchod z návsi do předsíně. V předsíni vchod do kuchyně a na půdu. Kuchyně s oknem do dvora a vchodem rovněž do dvora, komory a pokoje. Vedle kuchyně v levo komora/špiž/s malým zamřížovaným oknem na náves. Ze dvora vchod do stáje pro tři kusy dobytka. Na jižní straně budovy průjezd do dvora a vedle vrata do stodoly. Stodola na jižní straně. Západní stranu dvorka s hnojštěm a dřevěným sociálním zařízením uzavírá kolna se zděnými pilíři a dřevěnou výplní. Chlívky pro vepře jsou dřevěné rovněž tak kurník umístěný nad chlívky. Dvůr ze severní strany uzavírá prkenná ohrada s vraty a dvířkami do zahrady, která obepíná budovu ze dvou stran. Zahradou protéká potok od studny s čerpadlem nacházející se na obecním pozemku vedle budovy. Dále jest tam malá komora a jedna strana světnice se dvěma okny. Třetí okno ze světnice vede k východu. Světnice sama jest s dřevěným trámovým stropem. Podlaha desková. V roce stojí malá kamna/Petry/, jsou tam dvě postele ještě se slamenými slamníky plněnými slamenými, dvě skříně, stůl a židle.

V kuchyni kachlová kamna s modrých kachlíků se sporákem. Kuchynský skleník na nádobí, lavicí podél kamna, menším stolem a postelí. Strop v kuchyni jest již rovný omítnutý. Komora jest klenutá. Rovněž tak i stáj. Sýpka jest nad stáji a komorou. Ve stáji jsou 2 kozy

V r. 1950 bydlela tam rodina Huberta Řehoře, manželky Adely roz Tihonové a dětí Gerhardem a Renátou. Majitelka Aloisie Schwalbowá s dětmi Vikim a Alofine, byly v r. 1946 odsunuty do Německa.

V komoře vedle pokoje jsou uskladněny brambory neboť budova nemá sklep. Od r. 1958 jest stáj a stodola používána místním JZD za opravářskou dílnu. V r. 1977 byla budova zbořena.

Číslo 14. Větší zemědělská budova zděná z části z pálených cihel a kamene a z části/obytná místnost/z nepálených cihel.

Vchod ze severní strany vedoucí do síně, rozděluje budovu na dvě části. V pravé části jsou dva pokoje. V předním z nich se dvěma trojdílnými okny vedoucími do zahrady, byla v r. 1945 umístěna dočasně kancelář revolučního národního výboru a v r. 1950 improvizována snatková místnost. V zadní malé světničce s oknem do zahrady byl v r. 1945 sklad bateriových radiopřijímačů zabavených občanům německé národnosti ze Slatiny a archiv MNV.

V levé části budovy na čelní straně jest vedle síně světnice se dvěma okny na ulici a dále kuchyně s kachlovými kamny a pekárnou na pečení chleba. Vedle kuchyně jest komora na uskladnění kuchyňských a včelařských potřeb. Malé zamřížované okénko vede do ulice. Podél kuchyně a komory jest síň spojující dvůr se východní stranou budovy kde jsou ve zdi dvě větrací okénka ze stáje a vrata do dvora. Vedle síně jest klenutá stáj pro 7 kusů hovězího dobytka z toho 4 tažné krávy. Ovšem nechyběla ani koza. Na dvoře s hlubokým hnojštěm a dřevěným sociálním zařízením se proháněly ještě husy, kachny a slepice. Jižní stranu dvora uzavírá dřevěná kolna se zděnými pilíři na nářadí a částečně nahrazující stodolu, kterou budova postrádá. Tam stojí též čistící mlátička s pohonem napevňovaným elektrickým motorem. Tam jest též uskladněno palivové dřevo. Západní stranu dvora tvoří část kolny a zeď.

Budova jest ze dvou stran obklíčena zahradou s pěkným včelínem. Před východní stranou budovy vedle cesty jest obecní studna

91

s čerpadlem odkud až do zavedení skupinového vodovodu v r.1924 byla brána voda i z č.14. Proto ta chodba spojující venek s dvorem a tím i z kuchyní a stájí, kudy se voda nosila.

Budovy jsou kryté z části cementovou a z části pálenou krytinou. V ložnici jest normální nábytek sestávající ze dvou postelí, dvou skříní, stolem a několika židlemi. V kuchyni vodovodní výpusť s výlevkou, postel, stůl, pod okny za stolem lavice a dvě židle. Ve světnici v pravo od síně jest nábytek MNV. spolu s výzdobou oddací síně.

m V r.1950 byla budova obývána Richardem Kozelkem, jeho manželkou Marií roz. Sklenářovou, dětmi Bořivojem a Jiřím a sestrou Aloisí Sklenářovou. Obhospodařováno bylo 9.32 ha zemědělské půdy.

Budova byla českým majetkem.

Číslo 15. Obecní domek zděný z kamene. Sestával z jedné místnosti. Posledním obyvatelům byl Václav Jachan, manželka Františka a děti František, Marie, Jarmila ~~amžmama~~. V r.1946 se přestěhovali do domu č.33. ve Slatině, který koupili, jako konfiskát, od MNV. ve Slatině. Obecní domek byl v r.1954 prodán Jaroslavu Petrovi a rozbořen.

Číslo 16. Malý rodinný domek přizpůsobený pro menší zemědělství sestávající ze síně, kuchyně a pokoje. Dále malého chléva pro dvě krávy včetně chlívků pro vepře. Za kuchyní jest komora.

Vchod ze západní strany dveřmi do síně. Ze síně vedou dvěře do pokoje, kuchyně a sklepa a na půdu. Z kuchyně vedou dvěře do dvora a komory. Světnice se dvěma okny k jihu a jedním k západu, má dřevěný trámový strop, poslední ve Slatině natřený kdysi volskou krví a nyní omývaný. Ve světnici jedna trojdílná skřín, dvě postele stůl, dvě židle a pohovka. K vytápění malá plechová kamna.

Z kuchyně s kachlovými kamny z modrých kachlíků a sporákem vede jen malé okno do dvora. V kuchyni jest vodovodová výlevka z r.1924, kuchyňský příborník na nádobí, stůl a dvě židle. V komoře sklad nepotřebných věcí a špiž. Jediné okno vede vk západu. Podlaha v komoře jest vyvýšena následkem sklepního klenutí, které jest již typické pro starý způsob kamenných kleneb. Z kuchyně vedou proto do komory tři schody.

Na dvorku jest hnojiště a dřevěné sociální zařízení spojené s kurníkem pro drůbež. Jímka na močůvku není.

Vlastní půda u domku nebyla. Veškeru půdu měli majetníci najatu od německých statků z Březůn. U domku jest jen malá zeleninová zahrádka se 4 ovocnými stromy. Domek má typický deskový štít.

Zdi domku v obytné části jsou z nepálených cihel/vepřovic/, chlév a kolna uzavírající dvůr jest z kamene. Krytina cementová.

Domek podléhal v r.1945 konfiskaci a byl i na čas přidělen českému zájemci, ale jelikož šlo v daném případě o smíšené manželství neboť manželka Němce Františka Kropáče byla česka, nebyli odsunutí a domek jim zůstal ve vlastnictví. roz. Korblovou z Bělé

V r.1950 byl obýván Marií Kropáčovou a dětmi Herbertem a Tgonem. Otec Frant. Kropáč pracoval jako slévač ve tříneckých železárnách. Ve chlévě byla pouze koza a několik králíků. Po dvoře pobíhalo něco málo slépic.

Číslo 17. Zemědělská usedlost s uzavřeným dvorem. Čelem obrácená k jihu. Vchod dveřmi do malé předsíně s níž vedou dvěře do kuchyně a na půdu. Kuchyně prostranná s kachlovými kamny a sporákem. Pod sporákem pekárna na pečení chleba. Z kuchyně vedou dvěře do dvora a do světnice. Okna z kuchyně: jedno k jihu na náves, druhé do dvora. Ve světnici dvě k jihu a dvě k západu do zahrady. Ze dvora byl vchod do síně a malé světnice používané za špiž. Okno rovněž do zahrady. Po pravé straně vchodu dvoje dřevěná vřata. Jedny do dvora a druhé do stodoly. Ve stodole jednoduchá vytrásadlová mlátička na elektrický pohon. Východní stranu dvora uzavírala dřevěná roubená

stěna, pozůstatek z bývalého celodřevěného stavení. Severní stranu dvora uzavírala cihlová zeď. Tvořila zadní zeď kůlny na nářadí a tam byly také umístěny dřevěvé chlívky pro vepře a kurník.

Se západní strany uzavírala dvůr vrata, která činila dvůr průjezdným. Pod kolnou byl vchod do malého sklepa a typickým kamenným klenutím z plochých kamenů. Na dvoře hluboké hnojiště bez jímky na močůvku. Ze severní a západní strany obepínala budovu ovocná i zeleninová zahrada. Do r. 1948 byla zahrada podél hlavní cesty oplocena ještě prastarým "parkanem" tj. plotem složeným z rozštípaných kmenů vystužených vždy po třech metrech délky dřevěnými příčnými špalky proti zhroucení. Dřevo byla kryta šindelovou stříškou se spádem na obě strany.

Škoda, že se nenašel nikdo, kdo by byl tuto vzácnost vyfotografoval. Podlaha v kuchyni byla z poloviny desková z poloviny dlážděná velkými kamennými kvádry. Stál tam kuchyňský příborník, stůl, za stolem lavice, jedna postel a několik židlí. Ložnice byla vybavena dvěma postelemi, jednou trojdílnou a jednou dvojdílnou skříní, vše z leštěného modřínového dřeva. Dále tam byl stůl, dvě židle a starý prádelník s vytahovacími příhradami. Vodovod z r. 1924.

V klenutém chlévě stály dvě tažné krávy a jalovice. Více dobytka se tam nevešlo. Obhospodařováno bylo cca 5,59 ha. polí.

V r. 1950 byl domek č. 17 obýván Františkem Kozelkem, jeho manželkou Bernardinou rož. Jachanovou a synem Bohumilem.

Původní majitelé, Karěl a Aloisie Jachanovi, byli v r. 1946 odsunuti do Německa.

Číslo 18. Malý rodinný domek přizpůsobený pro menší hospodářství. Majitel byl kolář. Obytné místnosti roubené ze dřeva, zadní komora pro uskladnění bramborů a řepy, z nepálených cihel. Malý chlév z kamene. Krytina tvrdá, cementové tašky. Vchod z ulice vraty. Ze dvora se vcházelo do jediné místnosti sloužící za kuchyň i ložnici. V koutě stála kachlová kamna z modrých kachlíků s plotnou. Vedle kamen vodovodová výlevka z výpustí z r. 1924.

Dvě postele, dvě skříně, stůl a několik židlí. Strop dřevěný trámový, zabílený vápnem.

Vedle vrat dřevěná kolna postavená na dřevěných sloupech. Tam byla kolářská dílna a prostora pro svoz obilí. Jako jediná v celé obci stála tam mlátička na ruční pohon. Dvorek uzavírala částečně stavba stáje, částečně dřevěná desková hradba. Na dvorku hnojiště bez močůvkové jímky.

Vlastní pole u domku nebylo. Bývalo najato od sedláků z Březin.

Majitelé Josef a Terezie Kubínovi, byli v r. 1946 odsunuti a domek ještě téhož roku zbořen.

Číslo 19. Velké hospodářské stavení a hostinec. Obytné i hostinské místnosti stavěné z nepálených cihel/vepřovic/. Hospodářské stavení, ahlévy a kolny z pálených cihel, kamene i betonových kvádrů. Krytina břidlicová.

Vchod z čelní strany, obrácené k západu, do předsíně a odtud do nálevny. Vedle velké nálevny s pepovacím pultem jest sál s podiem kde mohlo býti hráno i méně náročné divadlo. Místo v sále cca na 60 osob. Okna sálu i nálevny k západu. Z nálevny vedou dvěře do kuchyně a do dvora. V kuchyni velká kachlová kamna s velkým sporákem k vaření při slavnostech v hostinci event. pořádaných. Z kuchyně vchod do malé ložnice se dvěma postelemi a do malého kupeckého krámu v němž bylo do druhé světové války prodáváno osadnické zboží. Vchod do krámu jest z ulice. Na severní straně budovy vedle kuchyně velká špiže, pak chlév a sociální zařízení. Vjezd do dvora vraty ze zahrady. Vedle vrat zděná kolna na nářadí po celé délce východní strany dvora zakončená na jižní straně stodolou. Ve stodole obyčejná vytrásadlová mlátička a široká mlátička na mlácení slámy na povřísla.

Pod kolnou zařízení na výrobu cementových tašek tvaru bobrovek

14.
které se tam za bývalého německého majitele usedlosti vyráběly a které také ještě můžeme spatřit na leckteré střeše ve Slatině.

Před vchodem do předsíně jest zvenčí přistavěm dřevěný přístřešek na ochranu před ostrými severními a západními větry, které jsou tam značně ostré. Obhospodařováno bylo 5.67 ha zemědělské půdy.

Nálevna jest vybavena třemi dlouhými stoly, podél zdí jsou lavice s opěradly upevněnými na stěnách a židle pro hosty.

Ze severní strany přiléhá k budově ovocná a částečně i zeleninová zahrada jejíž stromoví rovněž chrání budovu před severákem.

Fasáda budovy jest hladká. Jen kolem oken jsou ozdobné rámy s plastikou ženské hlavy ve středu horního rámu.

V r.1972 hostinec, po úmrtí majitelky zanikl a zařízení bylo přestěhováno do domu č.54.

Číslo 20. Větší hospodářské stavení. Zdivo z pálených cihel a kamene s klenutými stropy spočívajícími na opěrných obloucích. V obytných místnostech jest klenutí již zrušeno, ale v dalších prostorách jest dosud. Jest to část bývalé panské lihopalny, která byla v r.1896 zrušena a rozprodána.

Vchod z čelní západní strany vede do prostorné klenuté síně. Tam jest rovněž ještě původní dláždění velkými kamennými deskami. Z této chodby jest vchod na půdu, do obytných místností, do přiléhavé komory a do dvora. Obytné místnosti sestávají z pokoje se jedním oknem k západu ~~mimořádně~~ a druhým k jihu. K pokoji přiléhá špiž s jedním oknem k západu. Pokoj a špiže jest spojena dveřmi s kuchyní.

V kuchyni jsou kachlová kamna. Kuchyňský skleník na nádobí, dvě postele, stůl a několik židlí. V pokoji normální ležnicové vybavení. Ke kuchyni přiléhá klenutá komora na přípravu krmiv pro vepřový dobytek, vaření povidel a pod. Okno z této komory jest k jihu a jest opatřeno krásně modelovanou železnou mříží vzácné kovářské práce.

Vedle této komory na jižní straně budovy jest kolna na nářadí s vraty na náves. Další část dvora jest neohrazena. Pouze na severní straně jest zděná stodola s vjezdem ze dvora, vedle hnojiště a klenutý chlév pro hovězí dobytek.

Středem dvora protéká potok jehož tok pokračuje dále lukami k Březině.

Vodovod skupinový z r.1924. Krytina na obytných místnostech břidlicová, na kolně z pálených tašek. Na stožele rovněž břidlicová. Nad zazděným oknem komory jest ozdobný paprskovitý relief totožný s toutéž ozdobou nad oknem části staré lihopalny s č.8.

V r.1950 byly ve stáji čtyři tažné krávy a nějaký mladý dobytek neboť stáj jest poměrně malá. Pro vepřový dobytek byly stáje zvláštní. Sociální zařízení dřevěné. Hnojiště na dvoře bez jímky na močůvku.

Obyvatelé v r.1950 Stejskal Alois, jeho manželka Růžena roz. Viktorinová a děti Marie a Zdeněk.

Obhospodařovaná půda 5 ha. 7.30

Původní majitelé německé národnosti František a Filoména Tihonovi s dcerou Filoménou odstěhovali se v r.1946 na usedlost č.30., která byla neobydlena. Na odsun pro stáří odesláni nebyli.

Číslo 21. Rodinný domek upravený na malé hospodářství. Od r.1946 neobydlený. Vchod z čelní západní strany dveřmi do dvora a odtud do obytných místností. Obytné místnosti byly ložnice, kuchyň a špiž.

V ložnici byl dřevěný deskový strop natřený olejeovou barvou. V kuchyni strop s dřevěných třípiřekánských dřev/nahozený maltou a obilný vápnem. Totéž bylo v komoře. Vedle komory byl chlév rovněž s dřevěným stropem. Východní stranu dvora uzavírala desková ohrada. Vedle vchodu z ulice byla vrata do dvora a další do stodoly. Na dvoře hnojiště bez jímky na močůvku a dřevěné sociální zařízení.

Vlastní půda u domku nebyla. Majitelé - hospodařili na najaté půdě. V r.1958 bylo ve stodole domku zřízeno skladiště umělých hnojiv

místního JZD. Pro velmi zchátralý stav byla budova v r. 1961 zbořena a na jejím místě byla v r. 1965 postavena autobusová čekárna. Původní majitelka Marie Novotná s dcerou Ludmilou byly odsunuty do Německa v r. 1946.

Číslo 22. Malá hospodářská budova přizpůsobená menšímu hospodaření. Vrata ve středu přední dřevěné přehrady rozdělují budovu na dvě obytné budovy. Každá z nich má ještě vlastní dřevěná dvířka na chodbu. Původní stavení č. 22. jest stará budova stavěná s nepálených cihel s dřevěným trámovým stropem a sestává ze tří místností. V přední s okny na náves jsou i kachlová kamna s plotnou takže místnost sloužila zároveň za kuchyni. Do malé předsíně se vchází dveřmi ze dvora. Z předsíně vedou dveře do pokoje, komory a schody na půdu.

Komora slouží za špižku. Vedle komory jest zděný chlév pro dvě krávy. V r. 1950 byly tam dvě kozy a králíci. V tomto starším domku bydleli v r. 1950 Jan Frenzl a manželka Marie, důchodci.

Druhá polovina domku jest po pravé straně vrat. Má vlastní verandu z níž jest vchod do síně a odtud do kuchyně. Z kuchyně se vchází do pokoje s dvěma okny na náves. Okno z kuchyně vede do dvora.

V ložnici jest normální nábytek. V kuchyni jest plechový sporák s plotnou, kuchyňský skleník na nádobí, velký umývací a pracovní stůl, pohovka, stůl a židle. V síni jest v zadní části police se zavěšeninami. Sklep domek nemá. Vodovod skupinový z r. 1924.

Dveřek uzavírá průjezdná kolna se skladem nářadí a dřeva. Její vrata vedou do malé zahrádky kde stojí včelín a jest umístěno hnojiště. Z části jest tam pěstována zelenina.

Novější část domu má ze síně dřevěné schody na půdu kde jest i menší podkrovní světnice s postelí a stolem. Okno jest ve štítě.

V novější části bydlí Frenzl Cyril, manželka Vlasta roz. Jakubcová a děti Antonín, Rudolf, Ida, Irmá, Vlasta a Jaroslav.

V r. 1945 byl domek zkonfiskován jako německý majetek. Ale jelikož manželství Cyrila Frenzla a Vlasty jest manželstvím smíšeným neboť Vlasta Frenzlová jest česka, bylo od odsunu upuštěno a domek jim ponechán. Starší manželé Frenzlovi nebyli odsunuti pro stáří.

Domek nemá vlastní půdu. Hospodařili pouze na půdě najaté.

Starší část domku jest nyní, po úmrtí starých manželů Frenzlových, neobydlena.

Číslo 23. Menší zemědělská usedlost s uzavřeným dvorem. Vchod z čelní strany obrácené k západu. Vede dvířkami ve vratech do dvora. Ze dvora jest po třech schodech vchod do kuchyně a odtud do pokoje v přední části budovy s okny na náves. Do pokoje z kuchyně jsou dva schody. Z kuchyně jest vchod do komory a na půdu. Podlaha kuchyně jest vyvýšena poněvadž pod ní jest komora na uskladnění brambor, řepy a vedle jest klenutý chlév. V pokoji jest normální nábytek z měkkého dřeva sestávající se dvou postelí, dvou skříní, stolem, židlí a pohovky. V kuchyni jsou kachlová kamna s plotnou a široký komín s dveřmi pro kominíka na vymetání. Stojí tam dvě postele, kuchyňský skleník, stůl a židle. Okno z kuchyně vede do dvora. Bývalý vchod z ulice jest, po zazdění venkovních dveří, používán za špižku.

Po pravé straně vrat jest piliřová kolna s deskovou výplní na uskladnění dřeva a hospodářského nářadí. Pod kolnou jsou chlívky pro vepře a kurník. Mezera mezi kolnou a stodolou jest vyplněna sociálním zařízením postaveným ze dřeva. Stodola uzavírá zadní část dvora. Jest průjezdná, postavená z pálených cihel a dosti prostorná.

Chlév a komora jsou klenuty na traversy, rovněž tak i kuchyně. Postaveny jsou z kamene. Obytná část domu jest z nepálených cihel. Celok jest kryt v části obytné břidlicí, chlévy a stodola pálenými taškami. Vodovod skupinový z r. 1924. Na dvoře hnojiště bez jímky na močůvku.

Ve stáji jsou dvě tažné krávy a jalovice. V dřevěných chlévech pod kolnou dva vepři. Po dvoře pobíhají slepice. Obhospodařovali cca 35 ha. zemědělské půdy.

V roku 1950 bydleli zde Eduard Dražil, jeho manželka Marie roz. Mlčochová a děti Marie, Libuše a Zdeněk.

Původní majitelka Františka Bieberlová se třemi dětmi byla v r. 1946 odsunuta do Německa.

Číslo 24. Starý dřevěný roubený domek přizpůsobený na provozování malého hospodářství. Obytná místnost je zároveň kuchyní s kachlovými kamny z hnědých kachlíků s plotnou. Kolem kamen lavice. V pokoji dvě postele starého typu s ozdobnými čelí. Dvě stříňe, stůl a několik židlí. Podlaha desková. Strop dřevěný trámový ještě tmavý. Od stropu nad stolem visící petrolejová lampa. Na svícení při krmení dobytka používána ještě lucerna. Elektrina tam zavedena nebyla. Vodovod skupinový z r. 1924.

Vedle obytné místnosti komora ve funkci špiže. Před obytnou místností a komorou malá předsíňka s vchodem ze dvora. Okna obytné místnosti vedou z průčelí domku k silnici západním směrem.

Na severní straně sousedí s komorou chlév pro dvě krávy stavěný z kamene. Dvorek z východní strany uzavírá prkenná ohrada.

Do domku se vchází dvířkami z ulice, vedoucími do dvora. Vedle dvířek jsou vrata jímiž se vjíždí pod kolnu rovněž roubenou ze dřeva, která slouží zároveň za stodolu. Mlátilo se ponejvíce cepy. Na dvoře hnojiště s přistaveným dřevěným sociálním zařízením. Jímka na močůvku chybí. Krytina cementové tašky.

Za domkem malá ovocná zahrádka.

Domek byl v r. 1950 obydlen Františkem Kozelkem, jeho manželkou Waltrudou a synem Waltrem, kteří se v r. 1956 odstěhovali do Březiny. Domek zůstal neobydlen do r. 1960 kdy byl zbořen.

Pozemek byl koupen manžely Eduardem a Zofii Kobylkovými a přeměněn na zahradu.

Původní majitel domku František Kozelk s manželkou Bernardinou a synem Bohumilem osídlili německý majetek č. 17. ve Slatině.

Vlastní půdy bylo u domku pouze 1 ha. Ostatní byla najata. Původní majitel byl horníkem.

Číslo 25. Větší zemědělské stavení tavěné z pálených cihel a kamene. V průčelí dvě okna do obytné místnosti a vrata do dvora. Uvnitř jedna ložnice, kuchyn s oknem do dvora a předsíň s vchodem ze dvora. Z předsíňe dveře do kuchyně a schody na půdu. V ložnici normální nábytek. V kuchyni kachlová kamna s močrých kachlíků a sporákem, stůl, kuchyňský skleník na nádobí a židle.

Pod kuchyní sklep na uskladnění okopanin, složíci současně na uložení zavařenin. Vedle klenutý chlév v němž stojí tři tažné, krávy a nezbytná koza. Hnojiště před stájí. Sociální zařízení zděné s výtokem do hnojiště. Betonová jímka na močůvku. Severní stranu dvora uzavírá kolna, který je prodloužena i přes celou východní stranu dvora s průjezdem do zahrady za domem. Slouží zároveň jako stodola. Ve stodole mlátička s odsávačem plev a lisem na slámu.

Jižní stranu dvora tvoří částečně kolna a částečně zeď s přístřeškem na náradí. Za budovou menší zahrada používaná hlavně pro zeleninu.

Krytina z cementových tašek. Voda ze skupinového vodovodu z r. 1924. Pod kolnou na severní straně chlívky pro vepře a malá dílnička na příležitostné opravy pro domácnost.

Obhospodařováno bylo 7.73 ha zemědělské půdy.

V r. 1950 byla budova obývána Eduardem Kobylkou, jeho manželkou Zofii roz. Tutschovou a synem Jiřím.

Číslo 26. Menší zemědělská usedlost. Obytné místnosti z nepálených cihel/vepřovic/, chlév a komora z kamene a pálených cihel. Krytina z cementových tašek.

Vchod do dvora dveřmi vedle vrat z ulice spojených s dřevěnou kůlnou. Pod kůlnou vepřín, vedle hnojiště a betonová jímka na močůvku. Ze dvora jest vchod do kuchyně a chléva. V r. 1946 byl vchod do stáje i přímo z kuchyně. Tento byl pak při úpravě zrušen. Vedle kuchyně jest malá špiže. Obytný pokoj v čele budovy má vchod z kuchyně a dvě okna na ulici směrem k západu.

Nábytek normální ložnicový. Mimo postelí a skříní ještě velký sekretář. V kuchyni kachlová kamna s plotnou. Výlevka vodovodu z r. 1924 a zařízení na ohřívání vody. Kuchyňský skleník pro nádobí, dřez, stůl a židle. Okno z kuchyně do dvora.

V klenuté stáji ~~de~~ tažné krávy a jalovice. Místo jest tam ovšem pro čtyři kusy. Sociální zařízení dřevěné vedle hnojiště.

Východní část dvora uzavírá průjezdná kolna nahrazující i stodolu. Mlátička vytrásadlová.

Na uskladnění okopanin klenutá komora vedle chléva. Sklep v budově není.

Obhospodařováno bylo v r. 1950 6,86 ha zemědělské půdy.

V budově bydleli z r. 1950: Hubert Žižka, jeho manželka Lydie roz. Kobylková a dcera Magdalena.

Původní majitelka Štěpánka Schichová se čtyřmi dětmi byla v r. 1946 odsunuta do Německa.

Číslo 27. Dodatkový příděl konfiskovaného německého majetku k č. 26. jako výměnkářské obydlí pro rodiče Huberta Žižku, kteří se do Slatiny přestěhovali ze Želivska.

Stavení staré stavěné z nepálených cihel s deskovým štítem do ulice. Obytná místnost v popředí budovy s dřevěným trámovým ~~mimo~~ stropem, kachlovými kamny s plotnou. Obyčejný ložnicový nábytek se dvěma postelími bez nočních stolků, dvěma skříněmi, stolem a židlemi. Jako světelného zdroje byla používána petrolejka neboť tam nebyla zavedena elektřina, ani vodovod. Voda k vaření a na další potřebu byla čerpána z obecní studny ručním čerpadlem, před č. 26.

Vedle obytné místnosti byla komora na uskladnění potravin. Pak malý chlév pro hovězího dobytek. Východní stranu uzavírala dřevěná kolna nahrazující i stodolu. Na dvorku hnojiště a dřevěné sociální zařízení.

V době od 1946 do r. 1958 obývali domek manželé Josef a Marie Žižkovi. Pak zůstal neobydlen. Byl rozbořen v r. 1973 a na jeho místě byl postaven v r. 1974 nový rodinný dům manželů Rostislava a Magdaleny Kaderkových.

Za oběma domky č. 26 a 27 jsou menší zahrádky věnované pěstování zeleniny.

Původní majitel německé národnosti František Knötig s manželkou Annou byli v r. 1946 odsunuti do Německa.

Číslo 28. Menší domek přizpůsobený pro malé hospodářství postavený z nepálených cihel mimo stáj, která jest z kamene klenutá na železných nosnících. Ze stáje vedou schody na půdu.

Obytná část sestává z jednoho pokoje, kuchyně a malé špiže. V pokoji jest dřevěný trámový strop obílený vápnem. V kuchyni strop normální. Podlaha kuchyně jest poněkud vyvýšena následkem posklepení a tím i zvýšenou klenbou. Malý sklep slouží k uložení okopanin. Vedle jest stáj pro tři kusy hovězího dobytka. T.č. jsou tam dvě tažné krávy a jalovice. Východní stranu dvora uzavírá dřevěná kolna a současně stodola. Na jižní straně prkenná ohrada s dřevěnými chlívkami pro vepře, kurníkem a místností na přípravu krmiva pro vepře.

Vchod do budovy jest dveřmi umístěnými vedle vrat do dvora.

Na dvoře jest hnojiště a jímka na močůvku. Sociální zařízení umístěné vedle hnojiště, jest dřevěné.

Okna z obývacího pokoje vedou na ulici směrem k západu. Okno z kuchyně do dvora. V pokoji jest normální ložnice se dvěma postelami, dvěma skříněmi a malými kamny. V kuchyni jest americký sporák a vodovodní výlevka k vodovodu z r. 1924. Dále kuchyňský skleník na nádobí, stůl a pohovka. Domek má do ulice zděný štít.

V současné době obdělávají 5.40 ha zemědělské půdy.

Domek jest obýván Emilem Müllerem, jeho manželkou Marií roz. Krejsovou a dcerami Boženou a Miroslavou.

Původní majitelka Marie Olbertová, německé národnosti, byla v r. 1946 odsunuta do Německa.

Číslo 29. Menší rodinný domek, přizpůsobený menšímu hospodářství. Zdivo obytné části s nepálených cihel. Stáj pro dobytek kamenná. Vchod do dvora dveřmi vedle vrat z ulice.

Po levé straně obytné místnosti sestávající z jednoho pokoje, malé kuchyně a komory. Pod komorou malý sklípek. Z pokoje na čelní západní straně dvě okna do ulice a jedno do dvora. Z kuchyně jedno okno do zahrady. Strop v pokoji dřevěný trámový zabílený vápnem. Z kuchyně do pokoje a komory se vystupuje po třech schodech.

Pokračováním kuchyně a komory po severní straně dvora jsou chlívký pro vepře a kurník pro slepice. Východní strana dvora jest otevřena do zahrady. Od vjezdových vrat v pravo jest zděná kamenná stáj pro dobytek a nad ní z nepálených cihel vystavená sýpka. Podlahu sýpky tvoří klenutý strop stáje. Zvenčí jest to tedy patrová stavba. Krytina na všech objektech jest z cementových tašek. Střecha nad pokojem má deskový štít.

Ve dvorku jest hnojiště a dřevěné sociální zařízení. Jímka na močůvku chybí.

V pokoji jest normální ložnicový nábytek se dvěma postelami, dvěma skříněmi, stolem, pohovkou a šicím strojem.

V kuchyni kachlová kamna s plotnou. Malý kuchyňský skleník staršího typu, stůl, židle a vodovodní výlevka s výpustí z r. 1924.

Domek podléhal v r. 1945 konfiskaci jako německý majetek. Majitel domku Rudolf Schwalb měl za manželku Češku Aurelii roz. Hockovou. Po válce zůstal v Německu a proto nebyla manželka s dětmi v r. 1946 odsunuta a domek jim ponechán.

Vlastní půdu domek nemá. Hospodařilo se jen na půdě najaté.

V r. 1950 byl obýván Aurelií Schwalbovou a dětmi Gertou, Marií, Rudolfem a Ingrid.

Číslo 30. Bývalá rolnická usedlost. Jelikož byla v r. 1945 ve velmi špatném stavu, nebyla osídlena a pole rozdělena mezi jiné osídlence. Obytné místnosti stavěné z nepálených cihel, stáje a stodola z kamene. V r. 1950 byla budova obývána jen Filomenou Tihonovou st. a její dcerou Filomenou/Mary/. Obě bydlely v zadní, poněkud lépe zachovalé, světničce. Od r. 1965 neobydlena a v r. 1966 přidělena na polovici manželům Kubitovým a Langovým. Část /kamennou stodolu/ rozbořil a kámen i dřevo si odvezl do Vel. Opatovic Vilém Kubita. Zbývající část byla rozbořena a rozhrabána na místě.

Číslo 31. Rodinný domek přizpůsobený menšímu hospodářství. Obytné místnosti z nepálených cihel, stáj z části z kamene a z části z pálených cihel. Obytné místnosti sestávaly z pokoje, kuchyně a komory. V pokoji byl dřevěný trámový strop. Vjezd i vchod do domku byl vraty z ulice. Po levé straně vrat byl chlév, pak kolna. Západní stranu dvora uzavírala rovněž dřevěná kolna a zároveň stodola. Vlastního pole bylo jen 0.5 ha.

Majitel Stanislav Híkl se v r. 1948 odstěhoval s rodinou do

Zemské plicní léčebny v Jevíčku kde nastoupil službu. Do domku se nastěhovala Žofie Knödlová se Alžbětou Knödlovou. Bydlely tam do r. 1960 kdy se odstěhovaly do Sasiny a později do Havírny u Letovic. Neobydlený domek byl pak majitelem rozbařen.

Majitelem domku byl Stanislav Hikl a Štěpánka roz. Glazerova. Děti Stanislav a Jiřina.

Voda ani elektřina nebyla do domku zavedena.

Číslo 32. Rodinný domek stavěný z pálených cihel. Krytina pálené tašky. Obytné místnosti sestávaly z jednoho pokoje, kuchyně a spíže. V čelní straně obrácené k východu jest vchod dveřmi, pak vrata do dvora. Jižní stranu dvora ohraničuje zeď, západní stranu dvora tvoří kolna. Na severní straně jest ještě menší komora a stáj pro dobytek. Vlastní pole u domku není. Majitel František Knödl pracuje jako důlní kovář u šamotových dolech v Březině.

Pod kolnou v přední části dvora jest improvizovaná kovářská dílna. Dále ve dvoře hnojiště. Záchod vestaven do zdi chléva.

Domek byl jako německý majetek v r. 1945 konfiskován. Později však uvolněn z konfiskace jelikož šlo o smíšené manželství. Manželka Frant. Knödl Františka byla česka a proto nebyla rodina Knödlůva odsunuta.

V pokoji jest normální ložnicové zařízení, sestávající ze dvou postelí s drátěnými vložkami a matracemi, dvěma skříněmi, nočními stolky, stěm a židlemi. V kuchyni kachlová kamna se sporákem, kuchyňský skleník na nádobí, dřez na umývání nádobí, stůl, pohovka a několik židlí. Vodovod z r. 1924.

Číslo 33. Starší obytný domek. Obyvací místnosti z nepálených cihel, stáj a komora zděné. Stropy rovné. Vchod dveřmi vedle vrat z ulice do dvora. Ze dvora vchod do kuchyně. V čelní straně obrácené k východu jsou dvě okna z pokoje. Okno z kuchyně vede do dvora. Komora jest bez okna. Krytina z cementových tašek. V pokoji jsou dvě postele, dvě skříně, stůl, židle a kamna na otop. V kuchyni kachlová kamna s plotnou, postel, kolem zdi za stolem lavice a velký stůl.

Vedle kuchyně jest stáj, kde jsou chovány kozy a obecní kozel. Zadní část dvora uzavírá kolna s chlívkem pro vepře a kurníkem.

Na dvorku jest hnojiště bez jímky na močůvku a dřevěné sociální zařízení stojící vedle hnojiště.

Po pravé straně vrat z ulice do dvora jest zděná prádelna. Vodovod skupinový z r. 1924.

Vlastních pozemků domek postrádá. Za domkem jest větší ovocná a zelenářská zahrada.

Původní majitelka Anna Illová se synem Viktorem v r. 1946 odsunuta do Německa. Domek neosídlen. V r. 1946 nastěhovala se tam rodina Jachanova, která do té doby bydlela v obecním domku č. 15.

V roce 1950 tam bydlel Václav Jachan, jeho manželka Františka a děti František, Marie, Jarmila, Rudolf, Václav a Zdena.

Číslo 34. Nový domek z pálených cihel. Stáj klenutá na železné nosy. Pod komorou za stájí menší sklep. Vchod z ulice dveřmi do dvora. Ze dvora dvéře do předsíně a odtud do kuchyně a prádelny. Pokoj v čelní části stavby s dvěma okny na náves obrácené k východu. Okno z kuchyně do dvora. Rovněž tak i okno z předsíně.

V pokoji normální ložnicový nábytek. V kuchyni kachlová kamna žluté barvy kachlíků s plotnou. Vedle vodovodní výlevka s výpustí z r. 1924. Kuchyňský skleník, stůl, pohovka a několik židlí.

Ve stájí dvě tažné krávy a jalovice. Na zahradě velký včelín. Dvůr ze západní strany uzavírá kolna stojící na zděných pilířích s dřevěnou výplní, sloužící zároveň jako stodola a sklad palivového dřeva. Mlátička vytrásadlová s elektrickým motorem.

Jižní stranu dvora ohražuje jen zeď. Na dvoře jest hnojiště

bez jímký na močůvku a dřevěné sociální zařízení. Vrata do dvora jsou vedle vchodu z ulice. Vedle vrat jest menší kolna na náradí. Krytina na všech částech stavení jest z pálených tašek.

Domek č. 34. osídlil v r. 1946 Emanuel Pravec ze Svárov. V r. 1947 se pro nemoc přidělu vzdal a teprve v r. 1948 nastěhoval se na č. 34 Julius Doležal z Březinky č. 3. s manželkou Annou roz. Tabérovou a dcerou Vlastou.

Obhospodařovali celkem 5,62 ha. zemědělské půdy.

Původní majitel Josef Jánik s manželkou Marií a třemi dětmi, byli v r. 1946 odsunuti do Německa.

Číslo 35. Rodinný domek z pálených cihel. Hospodářské stavení pro menší hospodářství z kamene. Krytina z cementových tašek.

Vchod z ulice dveřmi do dvora. Vedle dveří vrata rovněž do dvora. Ze dvora vchod do předsíně a odtud do kuchyně a komory. V čelní části domku obrácené k východu jsou dvě okna z pokoje opatřené obyčejným ložnicovým nábytkem. Okno z kuchyně vede do dvora. Vedle komory jest menší stáj pro kozy a králíky.

V kuchyni kachlová kamna s plotnou. Kuchyňský skleník, stůl a několik židlí. Vodovod skupinový z r. 1924.

Na dvorku hnojiště bez jímký na močůvku. Zadní stěnu dvora uzavírá kolna na dřevo. Za kolnou jest zeleninová zahrádka a v pozadí několik ovocných stromů.

Vlastní zemědělskou půdu domek nemá.

Domek byl v r. 1945 konfiskován jako německý majetek. Později byl z konfiskace vypuštěn jelikož šlo o smíšené manželství. Manželka Jana Dvořáka, Josefa roz. Indrová jest Češka. Byl proto domek připsán na její jméno a rodina neodsunuta.

V r. 1950 bydleli tam Jan Dvořák, jeho manželka Josefa roz. Indrová a děti Helmut, Jan, Jaromír, Marta a Marie.

Číslo 36. Menší zemědělské stavení z nepálených cihel pokud jde o obytné místnosti. Stáj a komora klenuté s kamenným zdivem. Vchod vraty do dvora a odtud dveřmi do předsíně. Z předsíně jsou dveře do světnice, která jest zároveň kuchyní, a do komory. Ve světnici jsou kachlová kamna s plotnou. Dvě postele, stůl, dvě skříně a kuchyňský skleník na nádobí. Vodovod skupinový z r. 1924.

Ve stáji dvě tažné krávy a koza. V r. 1950 obhospodařováno 4,29 ha zemědělské půdy. Domek byl krytý břidlicí.

V r. 1950 bydleli na č. 36 Alois Kaderka, jeho manželka Františka roz. Vondříčková a děd Vlastimil.

Číslo 37. Rodinný domek postavený z nepálených cihel. Krytý břidlicí. V r. 1945 neosídlen. Majitelka Marie Olbartová se synem odsunuta v r. 1946 do Německa.

V roce 1958 stavení zbořeno. V těch místech vede cesta k družstevním objektům.

Číslo 38. Rodinný domek přizpůsobený k provozu menšího hospodářství. Domek jest, pokud jde o obytnou přední místnost, postaven z nepálených cihel. Strop v obytné místnosti jest dřevěný trámový zabílený vápnem. Kuchyně a stáj s komorou jsou stavěny z kamene a klenuty.

Vchod jest sice dveřmi z ulice, ale síně jest používáno za špiž. Do dvora se vchází dvířkami ve vratech. Dvůr jest průjezdný.

Ložnice v čelní straně stavení má dvě okna vedoucí k východu. Okno z kuchyně vede do dvora.

Nábytek v ložnici tvoří dvě postele, dvě skříně, stůl a židle. Podlaha jest desková. V kuchyni jest americký sporák, kuchyňský skleník, schránka na nádobí vestavěná do zdi, stůl, lavice pod oknem, postel a židle. Podlaha jest dlážděná.

Ve stáji jsou dvě tažné krávy. Chlívky pro vepře byly dřevěné umístěné na jižní straně dvora. Západní část dvora uzavírala kolna, která tvořila zároveň i stodolu. Na dvoře neochrazené hnojiště bez

jímky na močůvku. U hnojiště dřevěné sociální zařízení. Pod přední kolnou složeno uhlí a hospodářské nářadí. Dřevník na zahradě. Tamtéž stojí menší včelín bez včel.

Za dvorem menší ovocná zahrada.

Obhospodařováno bylo 4,23 ha zemědělské půdy.

V roce 1950 bydlel tam František Mičoch, jeho manželka Alžběta roz. Procházkova a děti Stanislav a Miroslav.

Číslo 39. Větší zemědělská usedlost postavená z pálených cihel krytá pálenou krytinou. Vchod dvířky ve vratech do dvora. Dvěře z ulice do síně sice též jsou, ale síně jest používáno za špiži.

Ze dvora jest vchod do kuchyně a stáje. Dvůr jest průjezdný. Jeho západní stranu uzavírá zděná kolna s vraty do zahrady.

Budova má v podstatě dvory dva. Do druhého vedou další vrata vedle ložnice a na tomto dvorku jest umístěno hnojiště s jímku na močůvku. Jest spojen dveřmi se stáji i chlívkou pro vepře.

V čelní straně jsou tedy dvoje vrata, dvěře a čtyři okna. Vše směřuje k východu. Po obou stranách předních vrat do dvora jsou obytné světnice. Po levé straně bydlel do r. 1947 poslední bubeník slatinský Josef Knödl st. Po pravé straně vedle síně jest ložnice nových majitelů. Jest vybavena normálním nábytkem do ložnice. Dvěma postelemi, dvěma skříněmi, dvěma nočními stoly, psychou, stolem a židlemi. Podlaha jest desková.

V kuchyni jsou kachlová kamna s plotnou, kuchyňským skleníkem, dřezem na umývání nádobí, pohovkou, stolem a několika židlemi. Z kuchyně jest vchod do komory. Podlaha desková. Okna do dvora obou dvorů. Vodovod skupinový z r. 1924.

Chlív jest klenutý na železných nosnicích. Rovněž tak i vepřín. Ve stáji jsou čtyři tažné krávy a jalovice. Ve vepříně 2 vepři.

Jižní stranu dvora tvoří, mimo již spomínané obytné místnosti, komory na uskladnění brambor a řepy. Sklep v budově není.

Stodola jest v západní části dvora spojena s kolnou. Jest tam velká dvojčisticí mlátička na pohon elektrickým motorem.

Dřevník jest mimo budovu na zahradě.

V roce 1950 bylo obhospodařováno 6,69 ha zemědělské půdy.

Obyvatelé v r. 1950: Josef Korběl, jeho manželka Ida roz. Híková a děti Josef, Marie a Ida.

Budova byla v r. 1945 konfiskována jako německý majetek. Původní majitel Rudolf Knödl a jeho manželka Žofie nebyli odsunuti pro soudní vyšetřování Rudolfa Knödla za činy spáchané za okupace.

Číslo 40. Starší domek přizpůsobený pro menší ho spodářství postavený z nepálených cihel pokud jde o obytné místnosti. Stáj a komora z kamenným zdivem. Krytina pálená tvrdá.

V čelní části obrácené k východu, dvě světnice s dvěma okny na náves. Jde o ložnici a dětský pokoj. Vchod dvířkami ve vratech do dvora a odtud do kuchyně. Ložnice s normálním nábytkem. Kuchyně s kachlovými kamny, plotnou a pekárnou na pečení chleba. Komín široký s prostorpu na uzení masa s velkými přechovými dvířkami do kuchyně. V kuchyni skleník na uskladnění nádobí. Pohovka, dva stoly a několik židlí. Z kuchyně jest vchod do malé komory sloužící za špižku. Okno kuchyně do dvora. Vodovod skupinový z r. 1924.

Vedle kuchyně komora na uskladnění bramborů a řepy neboť budova nemá sklep. V roce severní strany budovy moderně zařízená stáj opatřená přední krmivovou chodbou a napáječkami. V ní dvě tažné krávy a jalovice. Nechybí ovšem ani koza. Naproti stáji na dvoře dřevěný chlívek pro vepře a nad ním kurník pro slepice. Hnojiště neohrazené s jímku na močůvku. Sociální zařízení dřevěné stojí u hnojiště. Ze západní strany uzavírá dvorek prkenná ohrada.

Stodola jest vedle průjezdu se zvláštním vjezdem. Jest průjezdná. Dvě její strany ve dvoře jsou na zděném pilíři s dřevěnou výplní mezi nimi. Mlátička vytrásadlová.

V předním, nyní dětském pokoji, byl až do druhé světové války obchod s osadnickým zbožím. Ovšem místnost byla širší na úkor nynější ložnice. Vchod byl z ulice v místech nynějšího okna vedle vrat. Obchod náležel Josefu Tihonovi.

V r. 1950 bylo zde obhospodařováno 3,20 ha zemědělské půdy. Obyvatelé domku v r. 1950: Jan Kleger, jeho manželka Ludmila roz. Pravcová a děti Adolf a Ladislav.

Číslo 41. Starý rodinný domek postavený z nepálených cihel. Byl později postavením stále přizpůsoben menšímu hospodářství. V čelní straně obrácené k jihu byla dvě malá okna do pokoje. Vchod do dvora dvířky vedle vrat. Ze dvora se vcházelo do malé předsínky a odtud do pokoje a malé kuchynky. Za kuchyní byla ještě komora. Severní stranu dvora tvořila zděná stáj pro dvě tažné krávy a malá kůlnička na nářadí. Západní strana dvora byla opatřena prkennou ohradou. Na dvorku bylo jen hnojiště a dřevěné sociální zařízení stojící vedle hnojiště. Obytné stavení bylo podsklepeno. Vedle obytných místností byla malá ovocná zahrádka. Vodovod v domku zařízen nebyl. Voda byla čerpána ze studny vedle cesty u domu č. 14.

Strop ve světnici byl dřevěný trámový. V koutě stála kachlová kamna s plotnou a pod ními t. z. v. "pecóch" místo pro uložení dřeva. To byl zdroj tepla pro zimní měsíce. V létě se topilo v t. z. v. "černé kuchynce". V pokoji byly dvě postele, dvě skříně a kuchyňský skleník na nádobí. Dále stůl a několik židlí. Nad plotnou visely na drátěných háčkách menší kuchyňské potřeby.

V r. 1950 bylo zde ~~mnh~~ jen uloženo něco slámy a ve sklepě brambory. Domek byl neobydlen. Jeho majitel Vincenc Vrána se s rodinou přestěhoval na německý majetek v č. 43 ve Slatině.

Vlastní půda nikdy u domku nebyla. Hospodařilo se jen na půdě najaté od březinských sedláků.

Byl to jeden z domků postavených na obecním pozemku "občizně" pro selského syna na něhož nepadla možnost ujmouti se vlády na otcovském gruntě. Obyvatelé se živili ponějvíce hornictvím. Zbořen byl v r. 1959.

Číslo 42. Starý rodinný domek postavený z nepálených cihel pozůstávající s jedné obytné místnosti, předsíně a komory. Přistavením malého chléva pro dva kusy dobytka a zděné kolny, byl uzpůsoben pro malé hospodářství.

V čelní straně, obrácené k západu jsou dvě okna od pokoje, dále dřevěná dvířka, jimiž se vchází do dvora a vrata uzavírající malý dvorek. Vedle boční zděná strana kolny.

Ze dvora jest vchod do předsínky a odtud do pokoje a komory. Tam jsou rovněž schody na půdu. Ve světnici jest dřevěný trámový strop natřený obyčejně směsí vápna a žluté hlíny. Celek má měkký mažloutlý ton. V koutě stojí kachlová kamna s plotnou a nezbytným "pecchem" na uložení dřeva. Jinak tvoří zařízení pokoje jedna postel se slamníkem, dvě skříně, stůl a několik židlí. Nad plotnou visí na zdi něco kuchyňského nářadí na drátěných háčkách.

Komora jest bez okna. Východní stranu dvora uzavírá chlév a malá kůlnička na krmivo pro kozu a králíky, kteréžto zvířectvo jest t. č. v. chlévě chováno. Vodovod z r. 1924.

Jižní stranu dvora tvoří zděná kolna na uskladnění uhlí a palivového dřeva. Celek jest již v ubohém stavu. Zadní část kolny se již rozpadla. Zdím, stavěným z nepálených cihel, velmi škodí malý, potok protékající podél zdi. Krytina z části břidlice a cementové tašky. Vlastní půda k domku nikdy nepatřila. Bylo tam hospodařeno jen v malém na půdě najaté od březinských sedláků. Za domkem jest jen malá ovocná zahrádka s několika stromy.

V r. 1950 byl domek obýván Františkem Steinerem, jeho manželkou Aloisíí roz. Pravcovou a dětmi Aloisem a Hildou.

Po umrtí Aloisie Steinerové v polovině roku 1950, nastěhovala se

Ludmilou

tam Greta Švancarová s dcerou ~~Maríi~~ František Steiner byl horníkem a Greta Švancarová pracovala jako lesní dělnice.

Původní majitelé domku František Linhart, jeho manželka Marie se třemi dělníky byli v r.1946 odsunuti do Německa.

Číslo 43. Menší hospodářské stavení. Obytné místnosti z nepálených cihel, cklév z kamene. Krytina na obytných místnostech eternitová na dalších objektech cementové tašky.

V čelní místnosti, obrácené k východu, byl do r.1945 obchod se smíšeným zbožím. Vchod do krámu byl v místě chybnějšího okna vedle vrat. Tato místnost se nedá proto ani vytápěti. Jest spojena dveřmi s kuchyní. Dvěře do obchodu byly nahrazeny oknem v r.1946.

Nyní jest místnost používána za ložnici. Jest tam normální ložnicový nábytek. Dvě postele, dvě skříně a psycha.

V kuchyni jsou kachlová kamna s plotnou, kuchyňský skleník na nádobí, postel, pohovka, stůl, skřínka na větší nádobí a několik židlí.

Z kuchyně jest vchod do komory s oknem do dvora. Rovněž okno z kuchyně vede do dvora. Vodovod skupinový z r.1924.

Severní stranu uzavírá stáj pro tři kusy dobytka. T.č. jsou tam dvě tažné krávy a koza.

Západní stranu dvora tvoří piliřová kolna s deskovou výplní sloužící zároveň jako stodola a sklad palivového dřeva. Ve stodole jest též vytrásadlová mlátička a další zemědělské nářadí.

Na jižní straně dvora jest zděný chlívek pro vepře, kurník pro slepice a komora na uskladnění řepy. Brambory bývají uskladněny ve sklepě na č.41.

Vchod do dvora jest dvířky ve vrátech. Dvůr jest průjezdný. po levé straně vrat jest kolna. Mezíru mezi kolnou a vepřínem vyplňuje zeď. Na zahradě za domem jest dřevěný včelín.

V roce 1950 bylo obhospodářováno 4,80 ha zemědělské půdy.

Obyvatelé v r.1950 tvořili: Vincenc Vrána, jeho manželka Julie roz. Dobešová a děti Vlastimil a Anna.

Původní majitelka Schwalbová Olga se třemi dětmi byla v r.1946 odsunuta do Německa.

Číslo 44. Stará budova stavěná celá z nepálených cihel. Krytina na celém objektu jest z cementových tašek. Budova jest čelní stranou obrácená k východu. Vchod tvoří dvířka vedle vrat do dvora. Ze dvora jest vchod do kuchyně a chléva. V přední části jest obytná místnost s dřevěným trámovým stropem. Sloužila za ložnici dokud byla rodina četnější. Jest tam normální nábytek do ložnice se dvěma postelami, dvěma skříněmi, stolem a židlemi.

Kuchyň jest užší s kachlovými kamny, policí s menšími hospodyňskými potřebami, skřínkou na nádobí a postelí. Podlaha desková. Okno z kuchyně do dvora. Dvě okna z pokoje na náves. Okna pokoje jsou vsazena v obloukovitých ozdobách vedoucích až k zemi, typických pro více starých, dnes již zbořených, německých budov ve Slatině.

Fasády v tomto stylu pocházely patrně ještě z dob prvního osídlení Slatiny německými přistěhovalci. Takové ozdoby byly i na číslech 30, 45 a 51.

Vedle kuchyně jest menší ~~zahájimprna~~ komora a pak stáj pro dva kusy dobytka. T.č. jsou tam dvě kozy. Vodovod v kuchyni jest z r.1924.

Zadní trakt budovy jakož i kolna na jižní části dvora a část čelní strany budovy jsou sroubeny ze dřeva. Jest to jedna z nejstarších budov v obci.

Na malém dvorku jest hnojiště a dřevěné sociální zařízení. Pod kolnou na jižní straně jest dřevěný chlívek pro vepře.

Majitelé hospodařili na najaté půdě. Poslední majitel František Knödl byl horníkem. Za stavením jest malá, z části zeleninová, zahrádka.

Majitelé německé národnosti byli antifašisté. Nezáčastňovali se žádných podniků, pořádaných v obci německými obyvateli. Ovšem jejich tři synové nastoupili vojenskou službu za druhé světové

Ludvík války a dva z nich zůstali i po válce v Německu. Třetí z nich ~~Rudolf~~ zapojil se po válce velmi aktivně do všech podniků v obci pořádaných a zejména v hasičském sboru slatinském byl velmi činným.

Jelikož syn Ludvík se mezitím oženil s Emilií Kaderkovou, českou, a jednalo se tedy o mladé smíšené manželství a rodiče Knödlovi byli již příliš staří, nebyli odsunuti. Domek jim byl ponechán.

V r. 1950 bydleli tedy v domku č. 44: František Knödl, jeho manželka Ludmila, syn Ludvík s manželkou Emilií.

Číslo 45. Starý domek přizpůsobený pro menší hospodářství. Obytná část z nepálených cihel, chlév a kovářská dílna z kamene. Zadní strana byla uzavřena kolnou se zděnými pilíři a deskovou výplní. Krytina z části eternitová z části cementové tašky.

Tento konfiskát nebyl pro svůj špatný stav osídlen.

x Majitel Alois Jachan byl v r. 1946 odsunut do Německa. Dům byl v r. 1955 zbořen. Společně s ním tam bydlely Marie Dvořáková a dcery x Marie.

Obytnou část tvořila světnice se dvěma okny k východu. Kuchyň s oknem do dvora a komora. Severní část budovy končil chlév pro dobytěk. Vchod do budovy byl dvířkami ve vratech v přední části budovy. Vedle vrat byl vchod do kovářské dílny s přístřeškem na kování koní.

Světnice měla dřevěný trámový strop. Podlaha byla desková. Ve světnici normální ložnicový nábytek. V kuchyni kachlová kamna s plotnou, skřínkou na nábytek, stolem a židlemi. Vodovod zařízen nebyl. Voda byla čerpána z obecní studny před č. 26.

Typický kovářenský přístavek "žundr" byl dřevěný. Okna z pokoje byla usazena v obloukovitých ozdobách sahajících až k zemi, typických pro německé stavby z osídlování Slatin ku konci 18. století.

Eternitová krytina byla snata a upotřebena na pokrytí střechy hasičské zbrojnice slatinské. Kámen a dřevo byly rozebrány osídleni k opravám budov. Zahrada za domem byla MNV, určena na hřiště.

Číslo 46. Starší domek z nepálených cihel. Chlév ze směsi cihel a kamene. Ostatní příslušenství spočívá na zděných pilířích s deskovou výplní. Byl to v postatě rodinný domek rozšířený pro hospodaření přístavbami. Krytina z cementových tašek.

Vchod dvířkami vedle vrat do dvora po kryté záspí ku dveřím do předsíně. Z té vedou dveře do jediné místnosti tvořící obývací pokoj i kuchyň. V koutě místnosti kachlová kamna s plotnou a pekárnou na pečení chleba. Později byla místnost přehrazena prkennou přepážkou. V místnosti dvě postele, dvě skříně, kuchyňský skleník na nádobí, stůl a židle. Jediné okno vede do dvora č. 59. a nedává mnoho světla. Z přední místnosti vedou dvě okna k východu.

Voda jest čerpána v síni ručním čerpadlem z vlastní studny na zahradě.

Na severní straně donku jest komora a chlév se dvěma tažnými kravami a jednou jalovicí. Chlívěk pro vepře a sociální zařízení jsou umístěny vedle hnojiště. Jsou dřevěné. Západní část dvora uzavírá velká kolna sloužící zároveň za stodolu. Jsou do ní zvláštní vrata zvenčí. Budova má ještě dřevěný deskový štít v průčelí.

Celek uzavírá malá trojúhelníková zahrádka s několika ovocnými stromy. Budova stojí na rozcestí mezi dvěma cestami.

K budově náleželo něco polí v trati zv. "Na Maloňsku" odkoupené od č. 6. ve Slatině. Žbytek do výměry 5,70 ha obhospodařovaný v r. 1950 byl přidělen z opuštěných německých usedlostí.

V roce 1950 byl domek obydlen Jaroslavem Petrem, Marií roz. Geršlovou, jeho manželkou a synem Jaroslavem.

V r. 1946 byla mu přidělena konfiskát č. 59, aby si zlepšil životní prostředí v malém domku poněkud stísněném. Původní majitelka Klotilda Tihonová se odstěhovala do domku č. 51.

V roce 1954 byl však tento domek dřívější majitelce navrácen do

vlastnictví a tato se tam znovu nastěhovala.

Číslo 47. Malý domek postavený na obecním pozemku "občizně" patrně pro některého selského syna, který nemohl převzítí doma grunt.

Vchod ze dvorka do síně rozdělující domek na dvě polovice. Na levo jest vchod do světnice sloužící zároveň za kuchyň. Na pravo vchod do komory. Ze světnice vedou dvě malá okna k východu a jedno do dvora. Štít jest deskový. Krytina z cementových tašek. Na stodole z dehtového papíru. Obytná místnost a komora jest postavena z nepálených cihel/vepřovic/, malá stodola jest sroubená ze dřeva. Na dvorku jest dřevěný chlívěk pro vepře a rovněž dřevěné sociální zařízení stojící u hnojiště. Severní strana dvorku jest uzavřena deskovými vrátky jejichž otevření umožňuje naložení hnoje.

V obytné místnosti jest dřevěný trámový strop. Jsou tam tři postele, kuchyňský skleník, stůl a židle. V komoře jest sklad požívatin.

Půda u domku není.

V r. 1950 byla obytná místnost obydlena Konrádem Kubínem, jeho manželkou Marií roz. Haupt Arnošt, Olga a Gertruda.

Domek byl konfiskátem, ale jelikož šlo o smíšené manželství, Marie Kubínová byla Češka, nebyli odsunuti a domek jim ponechán.

Kubín Konrád si přivydělával malířstvím pokojů.

V r. 1956 se manželé Kubínovi odstěhovali k dceři Tlišce Šichové do Bělé. Domek zůstal neobydlen a byl v r. 1970 rozbořen.

Číslo 48. Malý rodinný domek přizpůsobený na provozování malého hospodářství. Neosídlený konfiskát, sestávající z jedné světnice, kuchyně, komory, sklepa, malého chléva a kony.

Světnice s dřevěným trámovým stropem a dřevěnou podlahou. Dvě její okna v průčelí domku vedou k východu. Malá kuchyň z vchodem ze dvora s kachlovými kamny a plotnou, kuchyňským skleníkem, stolem a židlemi. V pokoji jsou dvě postele, dvě skříně, stůl a židle.

Sklep jest klenut z plochých kamenů typickým stylem přímo od základu. Chlív má rovný strop s tiplí/osekaných kulatin/. Slouží za prádelnu. Pod kolnou, uzavírající dvorek od severu, jest sklad paliva. Vchod jest dveřmi z ulice do dvora. Na dvoře jest malé hnojiště. Hnoj jest možno nakládati jen při otevření vrat z ulice. Nad vraty jest stříška z pálených tašek s hřebenem pokrytým hřebenáči.

Krytina jest z části z pálených tašek a z části z tašek cementových.

Před okny světnice jest malá květinová a zeleninová zahrádka. Další malá zahrádka s několika ovocnými stromy jest na severní straně. Voda jest čerpána ze studny u domu č. 13.

V roku 1950 byl domek obýván Františkem Wölflem, jeho manželkou Karolínou roz. Homovou a dětmi Marií, Helenou, Alžbětou, Annou a Josefem. Rodina Wölflova se tam přestěhovala z č. 11, které bylo osídleno. Do odsunu nebyla pojata z neznámých důvodů, ačkoliv byla čistě německá. Její dva členové se po ukončení druhé světové války ani z Německa domů nevrátili.

Původní majitelka Emilie Dvorschaková se třemi dětmi byla v r. 1946 odsunuta do Německa.

Číslo 49. Větší zemědělská budova stavěná z části z nepálených cihel a z části z kamene. Krytina jest břidlice. Vchod dveřmi z čelní strany domu do síně a odtud do dvora. Tato síň dělí budovu na dvě poloviny. Ze dvora jest vchod do kuchyně a odtud do obytné místnosti s dvěma okny k východu. V pokoji jest normální nábytek se dvěma postelami, třemi skříněmi, stolem, prádelníkem a židlemi.

Kuchyně jest prostornější s jedním oknem do zelenářské zahrady a druhým do dvora. V koutě kuchyně jsou kachlová kamna s plotnou kuchyňský skleník, stůl a několik židlí. Vodovod z r. 1924.

Po pravé straně vchod z ulice do síně jsou dveře do komory, sloužící za špiží a pro uskladnění většího nádobí. Ze síně jest také vchod na půdu s dřevěnými schody. Další dveře z ulice nejsou x používány.

Ze dvora jest vchod do stáje pro čtyři kusy hovězího dobytka. T.č. jsou tam dvě tažné krávy a jalovice. Ovšem i nezbytná koza. Západní stranu dvora tvoří zděná kolna související se stodolou.

Stodola jest podsklepena. V kolně jest rovněž zemědělské nářadí a vytráscadlová mlátička s elektrickým motorem.

Chlívky na ustájení vepřů jsou na jižní straně dvora. Jsou zděné. V rohu jižní strany dvora jsou vrata kterými jest vyvážen ze dvora hnůj. Vedle vrat jest zděné sociální zařízení. Nad vepřovými chlívky jest kurník pro slepice.

Dřevo jest umístěno v dřevěném dřevníku přistaveném v zahradě při jižní zdi budovy.

Zahrada jest ze tří stran budovy. Na severní straně jest zahrádka zeleninová, na straně západní a jižní ovocná.

Budova byla v roku 1945 konfiskována jako německý majetek. Pak byla z konfiskace vypuštěna neboť jejím vlastníkem se stal spolumajitel české národnosti Jan Kubita. Rodina, jako smíšené manželství nepodléhala odsunu.

V roku 1950 náležela k budově 5,32 ha. zemědělské půdy.

Obývána byla v r. 1950 Janem Kubitou, jeho manželkou Růžnou roz. Tihonovou a dětmi Vělem a Růžnou.

Číslo 50. Menší rodinný domek přizpůsobený malému hospodářství. V čelní straně budovy obrácené k severu, jsou dvě malá okna. Zdi vo obytné místnosti jest z nepálených cihel. Sín a kuchyně jest sroubená ze dřeva. Vedle kuchyně jest menší komora v níž jest mimo zavařenin umístěna i nádrž na vodu čerpané ponorným čerpadlem "Nautilla" z vlastní studny na zahradě.

Vedle komory jest zděný chlév se dvěma tažnými kravami a jalovicí. Jižní stranu dvora uzavírá dřevěná kolna s dveřmi do zahrady. Na východní straně jest stodola a kolna na zemědělské nářadí. Vrata do stodoly jsou v čele budovy vedle vrat do dvora jimiž jest vyvážen hnůj. Mezi zděným pilířem těchto vrat a domovní zdi jsou dveře jimiž se vchází z ulice do dvora.

Stropy ve světnici, předsíni a kuchyni jsou dřevěné, trémové. V kuchyni jsou kachlová kamna z kachlíků tmavě zelené barvy s plotnou, kuchyňský skleník, postel, stůl a židle.

Na zahradě jest dřevěný dřevník, na uskladnění paliva.

V roku 1950 bylo obhospodářováno 5,73 ha zemědělské půdy.

Budovy jsou kryty z části eternitem a z části pálenými taškami.

V roku 1950 bylo č. 50 obýváno Františkem Šulcem, jeho manželkou Hermínou roz. Landovou, dcerou Marií, její dcerou Marií a manželem Josefem Večeřou a synem Jaroslavem, x provdanou Večeřovou.

Číslo 51. Stará budova přizpůsobená k hospodářství. Obytné místnosti z nepálených cihel. Chlév a kolna z kamene. Krytina cementové tašky. Obytná místnost byla současně kuchyní s kachlovými kamny a plotnou. Původní nábytek po odsunutých majitelích byl rozprodán. Vedle obytné místnosti byla komora. Východní stranu dvora uzavírala stáj pro hovězí dobytek. Na jižní straně dvora byla kolna a zároveň stodola. Čelo budovy mělo dvě okna z obývacího pokoje. Okna byla zasazena do obloukovitých ozdob sahajících až k zemi. Byly obdobné s ozdobami na domech č. 44 a 45. Vchod do dvora byl umožněn dřevěnými dvířky. Vedle nich byly vrata jimiž se vjíždělo do dvora a vyvážel se hnůj.

Pro svůj havarijný stav nebyla osídlena. V r. 1946 až 1953 bydlela tam Klotilda Tihonová s dcerou Idou.

Od r.1951 do roku 1962 bydlela tam rodina Ludvíka Knödla s jeho manželkou Emílií a dcerou Janou a synem Luďkem.

Od r.1962 bydlel tam Josef Ille horník, který odešel v r.1963 na návštěvu své matky do Německa a více se nevrátil.

Od té doby byl domek neobydlen.

Původní majitelé Kubín Ignác a Matylda byli v r.1946 odsunuti do Německa.

V roku 1967 byl domek prodán Václavu Jachanovi ze Slatiny, který jej rozbořil a materialu použil na nástavbu svého domu č.33.

Domovní číslo 51. bylo přiděleno na polovinu domu č.55. obývanou Herbertem Langem.

Číslo 52. Budova bývalé německé "Volkschulle" postavená v r. 1887. Jest jednopatrová. V patře jest byt o třech místnostech, dále špiž a sociální zařízení. Vchod do bytu jest ze schodiště.

V přízemí byla školní učebna. místní obecné školy.

V patře bydleli v r.1950 učitel Josef Lizna, jeho manželka Věra roz.Štrofová a syn Zdeněk a Vladimír.

Budova jest obklopena zahradou z části zeleninovou z části ovocnou. Chodba v přízemí jest podsklepena. Vedle vchodu do sklepa jest školní sociální zařízení. Ve dvoře jest prádelna a kolna na uskladnění uhlí a dřeva pro školu i učitele. Do poschodí vedou točité schody. Z malé předsíně v poschodí jest vchod na půdu.

Z chodby se vchází do malé předsíně a odtud do kuchyně bytu.

Do obou dalších místností jest vchod z kuchyně.

Voda jest čerpána z vlastní studny v zahradě.

Krytina na celé budově jest břidlicová.

Číslo 53. Střední patrová část bývalé panské lihopalny. Vchod jest z ulice dveřmi do malé předsíně odkud vedou klenuté točité schody do poschodí kde končí opět v chodbě.

V poschodí jsou tři místnosti. Zadní s dvěma okny k východu má kachlová kamna s plotnou a slouží za skladiště nepotřebných věcí. V přední části jest jedna větší místnost používaná za kuchyň s kachlovým sporákem větších rozměrů. Místnost slouží zároveň za ložnici. Jsou tam dvě postele, stůl, kuchyňský skleník na nádobí, a několik židlí. Vedlejší místnost menších rozměrů slouží k uschování šatů a větších nádob. Jsou tam dvě skříně se šaty, kufr a truhla. Okna těchto místností jsou obrácena k západu. Stěna jest lomena v pravém úhlu a má vchod jak do zadní místnosti tak i na dřevěnou pavlač táhnoucí se podél celé budovy ze dvora.

V přízemí jest průjezd do dvora. Jest klenutý a sousedí na pravé straně s malým chlévem pro kozy. Ten jest umístěn v prostoru pod schody. Dvůr jest neohrazen a souvisí přímo se zahradou v zadní části. Na dvoře jest dřevěné sociální zařízení a neohrazené hnojiště. Komín jest společný s jednou místností z části domu č.8.

V roku 1945 byl to konfiskát, ale jelikož manželka majitele Marie roz. Pravecová jest Češka, byl z konfiskace vypuštěn a ponechám majitelům Michalu Illemu a Marii roz. Pravecové. Tito jej také v r.1950 obývali.

Číslo 54. Patrová budova české národní školy postavená v r. 1923 českým obyvatelstvem obce Slatiny. V přízemí jsou dvě učebny, velká chodba, předsíň a sociální zařízení. Jedna část budovy jest posklepena. Dveře do sklepa jsou z chodby. Z této chodby vedou také schody do patra budovy a dveře do dvora.

V poschodí jest byt pro učitele pozůstávající ze dvou obytných místností, kuchyně, špiže, velké předsíně a sociálního zařízení.

X
Kabinet

V roku 1950 byly zde umístěny dvě učebny místní měšťanské školy. V poschodí bydlel ředitel této školy Jan Šubert s manželkou Růžnou roz. Šamsulovou a dětmi Janem a Zdeňkem.

Voda byla čerpána ručním čerpadlem ze studny na dvoře školy. Tam byla též umístěna prádelna, dřevník, kolna na uhlí a hnojiště. Budova stojí uprostřed zahrady, který slouží jednak za cvičiště část jest osázena ovocnými stromy a část jest používána na pěstování zeleniny.

Přední ohrazení školní zahrady jest opatřeno dřevěným plotem upevněným v pilířích z vápence. Vjezd do dvora a vchod ke dveřím do chodby jsou opatřeny železnými vraty.

V době okupace byla přeměněna na německou obecnou školu a v bytě v poschodí bydlel německý učitel Wilhelm Till, který padl ve válce.

Číslo 55. Novější budova z tvrdého materialu. Střecha krytá cementovými taškami. Vchod z ulice dveřmi do síně z níž vedou dvěře do obytných místností, do stolařské dílny a do dvora.

Vedle síně jest prostorná kuchyň s kachlovými kamny a plotnou, kuchyňským skleníkem, starším sekretářem, dvěma postelami a stolem se židlemi. Podlaha jest desková.

Pokoj vedle kuchyně jest vybaven nábytkem ložnicovým. Jest málo používán neboť tam spí jedn děti.

V pravé části budovy jest stolařská dílna a malá světnička v níž bydlela v r. 1950 Marie Meislová školnice místní obecné školy. Ve dvoře jest stáj pro kozy a králíky, kolna na dřevo a v zadní části dřevěný včelín s několika úly včel.

Na dvoře jest pak ještě hnujiště a zděné sociální zařízení. Celek končí malou zeleninovou a květinovou zahrádkou. Vodovod není zařízen. Potřebná voda jest donášena od čerpadla v obci.

Domek podléhal v r. 1945 konfiskaci. Později byle však z neznámých důvodů z konfiskace vypuštěn a ponechán rodině Langové k dalšímu užívání. Důvody, pro které nebyla rodina Langova odsunuta, nejsou známy.

Vlastní půdy domek nemá. V roku 1950 byl obýván Silvestrem Langem, jeho manželkou Cecilíí roz. Jáníkovou a syny Herbertem a Leonhardem.

Číslo 56. Nový domek postavený v r. 1922. Sestává ze čtyř místností Vchod dveřmi z ulice do síně z níž vedou dvěře do světnice, kuchyně, na půdu a do dvora. Malá světnička s jedním oknem jest pronajímána učitelům. Prostorná kuchyň slouží i za obuvnickou dílnu. Menší ložnice s jedním oknem uzpůsobeným na prodej tabáku a tabákových výrobků, má též sklad tabáku, jednu postel, a dvě skříně. Tabák jest uložen v menší skříní poblíže okna.

V kuchyni jest mimo obuvnický "verpánek" i jedna postel, pohovka, stůl a několik židlí. Tam se i spává. V rohu jsou kachlová kamna s plotnou a pekárnou na pečení chleba. Oba okna kuchyně vedou k východu

Voda jest donášena od čerpadla ze studny u č. 13.

Majitel domu jest od r. 1946 trafikantem a provozuje i obuvnickou živnost. Vlastní pole má jen 0.90 ha. Ve chlévě chová dvě kozy. Obytná místnosti jsou z části podsklepeny. Schody do sklepa vedou z komory vedle stáje. Chlívěk pro vepře jest dřevěný. Umístěný jest v další komoře, která slouží zároveň za sklad uhlí. Sociální zařízení jest vestavěno ve zdi chléva a ústí do malého hnojiště.

Ze západní strany uzavírá dvorek dřevěná kolna na dřevo s kurníkem pro slepice.

V jižní straně dvora jsou dřevěná vrata, potřebná pro odvoz hnoje a menší dřevěný přístavek vedle síně na uskladnění nářadí.

Krytina domku jest z cementových tašek.

Na západní straně přiléhá k domku zahrada z částí používaná na pěstování zeleniny.

Zahrádka před domkem jest většinou květinová s několika rybníčovými keři.

Jest oplocena dřevěným laťovým plotem s betonovými sloupky. Před oknem pro prodej tabáku jsou v plotě dvířka umožňující přístup k oknu. Nad oknem jest tabule označující prodejnu tabákové režie. V poslední době se obuvnická práce omezila na správký.

V roce 1950 byl domek obýván Janem Pravcem a jeho manželkou Anđelou, roz. Nesvadbovou.

Číslo 57. Rodinný domek postavený v r. 1930 z pálených cihel krytý pálenou krytinou. Vchod z průčelí obráceného k jihu., dveřmi do síně rozděljuje domek na dvě polovice. V pravo jest pokoj obývaný Marií Indrovou, za ním komora a chlév pro kozy.

V levé polovině jest pokoj, kuchyně a špiže. Pokoj používáný jako ložnice, jest vybaven normálním nábytkem. V kuchyni jsou kachlová kamna s plotnou., kuchyňský skleník, pohovka, stůl a několik židlí. Ze síně jest vchod do větší předsíně ve dvoře a odtud vedou dveře do komory. V předsíni, která jest používána za prádelnu, jest umístěna pračka, kotel na ohřívání vody a pod.

Schody do podkrovní, kde jest zřízen pokoj, vedou rovněž ze síně. Na dvoře jest na severní straně velký dřevník. Dvůr ze západní strany uzavírají vrata a částečně i kolna na dřevo. Ze strany východní desková ohrada s průchodem do zahrady.

Na zadradě, která jest na západní straně budovy, jest umístěn velký dřevěný včelín se včelami v 8 úlech. Před domkem jest květinová zahrádka, oplocená drátěným plotem. Rovněž ovocná zahrada a přiléhající pole o výměře 0.71 ha jest oploceno plotem z drátěného pletáva. Voda jest čerpána z vlastní studny "Darlingem".

Domek byl v r. 1945 konfiskátem a byl přidělen manželům Josefu a Elišce Indrovým, kteří tam také v roce 1950 s dcerou Eliškou bydleli.

Původní majitel Jindřich Indra, jeho manželka Anny a děti Jindřich, Ingrid a Tomáš byli v r. 1946 odsunuti do Německa.

Číslo 58. Domek "Národní jednoty" postavený občany Slatiny během roku 1937. Sloužil pro různé účely. Byla tam jedna třída zdejší měšťanské školy, později spolková místnost místní "Osvětové besedy, za okupace byla tam umístěna mateřská škola pro německé děti. V r. 1950 byla spolkovou místností místního Svazu čs. mládeže a byly tam promítány i filmy.

Číslo 59. Novostavba z pálených cihel s pálenou krytinou. V r. 1950 obývána Jaroslavem Petrem ml. Domek byl v r. 1945 konfiskátem a byl přidělen Jaroslavu Petrovi ze Slatiny č. 46. V r. 1951 byla všal konfiskace domku zrušena a domek navrácen původní majitelce Klotildě Tihonové.

V r. 1950 byla tam jedna ložnice, kuchyň a komora. Nábytek si odvezla a používala Klotilda Tihonová, bydlící na č. 51.

Číslo 60. Starší stavba firmy Gessner a Pohl postavená proti ústí štoly na těžbu žáruvzdorných jílu. Přízemí upravené za byt vedoucího těžby/důlního/ bylo z pálených cihel a sestávalo z ložnice, kuchyně, špiže a kanceláře. Horní patro byla dřevěná nástavba složená jako zásobník vytěženého jílu a současně tam vedly kolejnice ze štoly pro vozíky vyvážející jíl ze země. Nástavba byla prodloužena i nad cestu takže bylo možno jíl sypati z vozíků přímo do formanských vozů.

Po zastavení těžby v r. 1945 převzala budovu státní lesní správa a usazovala tam svoje zaměstnance/hajné/.

V r. 1950 bydlel tam hajný Vojtěch Veverka, jeho manželka Matylda a synové Vojtěch a Pavel.

V roce 1967 hájenka vyhořela a nebyla více obnovena.